

No. 40789

**Belgium
and
Armenia**

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Brussels, 7 June 2001

Entry into force: *1 October 2004 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Armenian, Dutch, English and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 9 December 2004*

**Belgique
et
Arménie**

Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Arménie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Bruxelles, 7 juin 2001

Entrée en vigueur : *1er octobre 2004 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *arménien, néerlandais, anglais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 9 décembre 2004*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

Կ Ո Ն Վ Ե Ն Ց Ի Ա

Բ Ե Լ Գ Ի Ա Յ Ի Թ Ա Գ Ա Վ Ա Ր Ո Ւ Թ Յ Ա Ն

Ե Վ

Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ի Հ Ա Ն Բ Ա Պ Ե Տ Ո Ւ Թ Յ Ա Ն
Մ Ի Ջ Ե Վ

Ե Կ Ա Ս Ո Ւ Տ Ն Ե Ր Ի Ե Վ Գ Ո Ւ Յ Զ Ի Կ Ե Կ Ն Ա Վ Ի Հ Ա Ր Կ Ո Ւ Մ Ը Բ Ա Յ Ա Ո Ե Լ Ո Ւ
Ե Վ Հ Ա Ր Կ Ո Ւ Մ Ի Ց Խ Ո Ւ Մ Ա Փ Ե Լ Ը Կ Ա Ն Խ Ե Լ Ո Ւ Ս Ա Ս Ի Ն

Բ Ե Լ Գ Ի Ա Յ Ի Թ Ա Գ Ա Վ Ա Ր Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ը

Ե Վ

Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ի Հ Ա Ն Բ Ա Պ Ե Տ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ը,

Անկավարվելով երկու Պետությունների միջև տնտեսական, գիտական, տեխնիկական և մշակութային համագործակցությունը զարգացնելու և ամրապնդելու մտադրությամբ, եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը քացառելու, հարկումից խուսափելը կանխելու և հարկային խտրականությունը քացառելու նպատակով, որոշեցին կնքել սույն Կոնվենցիան և պայմանավորվեցին հետևյալի մասին:

Գ Լ ՈՒ Խ 1
ԿՈՆՎԵՆՏԻԱՅԻ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՈԼՈՐՏԸ

Հոդված 1

ԱՅՆ ՄՆՁԻՆՔ, ՈՐՈՆՑ ՆԿԱՏԱՄԵ ԿԻՐԱՌՎՈՒՄ Է ԿՈՆՎԵՆՏԻՈՆ

Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

Հոդված 2

ԱՅՆ ՀԱՐԿԵՐԸ, ՈՐՈՆՑ ՎՐԱ ՏԱՐԱԾՎՈՒՄ Է ԿՈՆՎԵՆՏԻՈՆ

1. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումների կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների կողմից սահմանված եկամուտների և գույքի հարկերի նկատմամբ՝ անկախ դրանց գանձման եղանակից:

2. Եկամուտների և գույքի հարկեր են համարվում ամբողջ եկամտի, ամբողջ գույքի կամ եկամտի կամ գույքի ատումձին տարրերի նկատմամբ սահմանված բոլոր հարկերը՝ ներառյալ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից ստացացած հավելումի, ձեռնարկությունների վճարած աշխատավարձի կամ ռոճիկի ընդհանուր գումարի, ինչպես նաև գույքի արժեքաճի հարկերը:

3. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է, մասնավորապես, գոյություն ունեցող հետևյալ հարկերի նկատմամբ.

ա) Բելգիայի դեպքում.

- (i) ֆիզիկական անձանցից եկամտահարկ,
- (ii) ձեռնարկություններից եկամտահարկ,
- (iii) իրավաբանական անձանցից եկամտահարկ,
- (iv) ոչ ռեզիդենտներից եկամտահարկ,
- (v) լրացուցիչ ճգնաժամային վճարումներ,

ներառյալ կանխավճարներ, վերոհիշյալ հարկերի և կանխավճարների գերավճարներ և ֆիզիկական անձանց եկամտահարկի լրացումներ, (այսուհետև հիշատակվող որպես «բելգիական հարկ»)

բ) Հայաստանի դեպքում.

- (i) շահութահարկ,
 - (ii) եկամտահարկ,
 - (iii) գույքահարկ,
 - (iv) հողի հարկ:
- (այսուհետև հիշատակվող որպես «հայկական հարկ»).

4. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է նաև սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթների համաձայն դասակարգված եարկերին ըստ էության համանման հարկերի նկատմամբ.

որոնք կասեցնվեն սույն Կոնվենցիայի ստորագրումից հետո՝ ի լրումն առկա հարկերի կամ դրանց փոխարեն: Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները ժամանակին ծանուցում են միմյանց իրենց հարկային օրենքներում կատարած որևէ նշանակալի փոփոխության մասին:

Գ Լ ՈՒ Խ 2
Ս Ա Հ Մ Ա Ն ՈՒ Մ Ն Ե Ր

Հոդված 3
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակներով, եթե ենթատեքստը այլ բան չի պահանջում.

ա) «Պայմանավորվող Պետություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետություն» տերմինները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են Բելգիա կամ Հայաստան,

բ) «Բելգիա» տերմինը նշանակում է Բելգիայի Թագավորություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս նշանակում է՝ տարածք, ներառյալ տարածքային ծովը և ցանկացած այլ տարածքներ ծովում և օդում, որի շրջանակներում Բելգիայի Թագավորությունը իրականացնում է իր ինքնիշխան իրավունքները և իրավասությունը՝ միջազգային իրավունքին համապատասխան,

գ) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս նշանակում է՝ տարածք՝ ներառյալ ներքին ջրերը, որի նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունը, իր ներքին օրենսդրությամբ և միջազգային իրավունքին համապատասխան, ինքնիշխան իրավունքներ և իրավասություն է իրականացնում

դ) «Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» տերմինները նշանակում են, համապատասխանաբար, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն,

ե) «անձ» տերմինը ներառում է ֆիզիկական անձը, ընկերությունը և անձանց ցանկացած այլ միավորումը.

զ) «ընկերություն» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած իրավաբանական անձ կամ ցանկացած այլ միավոր, որը հարկման նպատակներով ղիտարկվում է որպես իրավաբանական անձ,

է) «միջազգային փոխադրում» տերմինը նշանակում է՝ ծովային, գետային նավով, օդանավով, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցով իրականացվող ցանկացած փոխադրում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդպիսի ծովային, գետային նավը, օդանավը, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցը

շահագործվում է քաղաքապետ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող վայրերի միջև.

ը) «իրավասու մարմին» տերմինը նշանակում է.

i) Բելգիայի դեպքում՝ ֆինանսների նախարարը կամ նրա լիազորած ներկայացուցիչը,

ii) Հայաստանի դեպքում՝ ֆինանսների և էկոնոմիկայի նախարարը և պետական եկամտոտների նախարարը կամ նրանց լիազորած ներկայացուցիչը,

թ) «ազգային անձ» տերմինը նշանակում է.

i) Պայմանավորվող Պետության քաղաքացիությունն ունեցող ցանկացած ֆիզիկական անձ,

ii) ցանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն կամ ստացիացիա, որը Պայմանավորվող Պետության գործող օրենսդրության հիման վրա ստացել է իր այդպիսի կարգավիճակը:

2. Պայմանավորվող Պետության կողմից Կոնվենցիան ցանկացած պահի կիրառելիս դրանում չսահմանված ցանկացած տերմին, եթե ենթատեքստը այլ բան չի պահանջում, կունենա այն նշանակությունը, որը նրան տրված է այդ պահին այդ Պետության օրենսդրությամբ այն հարկերի առնչությամբ, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան: Այդ Պետության գործող համապատասխան հարկային օրենսդրությամբ սահմանված որևէ տերմինի նշանակությունը զերակայում է այդ Պետության այլ օրենքներով այդ տերմինի համար սահմանված նշանակության նկատմամբ:

Հոդված 4 ՌԵԶԻԴԵՆՏ

1. Մույն Կոնվենցիայի նպատակներով «Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած անձ, որը այդ Պետության օրենսդրության համաձայն, ենթակա է հարկման այնտեղ իր մշտական բնակության, պաշտոնական բնակության, ղեկավարման վայրի կամ որևէ այլ համանման չարվանիշի հիման վրա, ներառում է նաև այդ Պետությունը և նրա ցանկացած քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինը: Մակայն այդ տերմինը չի ներառում որևէ անձի, որը ենթակա է հարկման այդ Պետությունում միայն այդ Պետության աղբյուրներից ստացած եկամտի կամ այնտեղ գտնվող գույքի նկատմամբ:

2. Երբ 1-ին կետի դրույթների հիման վրա ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ռեզիդենտ, նրա կարգավիճակը կորոշվի հետևյալ կերպ.

ա) նա կհամարվի միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ նա ունի իր տրամադրության տակ մշտական կացարան: Եթե նա երկու Պետություններում էլ ունի իր տրամադրության տակ մշտական կացարան, նա կհամարվի այն Պետության ռեզիդենտը, որի հետ նրա անձնական և տնտեսական կապերը առավել սերտ են (կենսական շահերի կենտրոն):

բ) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պետությունը, որտեղ նա ունի իր կենսական շահերի կենտրոնը, կամ եթե նա Պետություններից և ոչ մեկում չունի իր տրամադրության

տակ մշտական կազարան, նա կհամարվի միայն այն Պետության ղեկընտը, որտեղ նա սովորաբար բնակվում է,

զ) եթե նա սովորաբար բնակվում է երկու Պետություններում, կամ նրանցից և ոչ մեկում, նա կհամարվի միայն այն Պետության ղեկընտը, որի ազգային անձն է հանդիսանում,

դ) եթե նա երկու Պետությունների ազգային անձն է հանդիսանում, կամ և ոչ մեկինը չէ, Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները հարցը կլուծեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Երբ 1-ին կետի դրույթներին համաձայն ֆիզիկական անձից տարբերվող անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ղեկընտը, նա կհամարվի այն Պետության ղեկընտը, որտեղ գտնվում է իր գործնական ղեկավարման վայրը:

Հոդված 5

ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒՅՈՒՆ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակներով «մշտական հաստատություն» տերմինը նշանակում է՝ գործունեության կայուն վայր, որի միջոցով ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» տերմինը, հատկապես, ներառում է.

ա) ղեկավարման վայր,

բ) մասնաճյուղ,

գ) գրասենյակ,

դ) գործարան,

ե) արտադրամաս,

զ) հանքահոր, նավթի կամ գազի հորատանցք, քարհանք կամ բնական պաշարների արդյունահանման ցանկացած այլ վայր:

3. Ընդարարական հրապարակը, կառուցման կամ տեղակայման ծրագիրը կազմում են մշտական հաստատություն միայն այն դեպքում, երբ դրանց տևողությունը գերազանցում է ինն ամիսը:

4. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ կետերի դրույթներին՝ «մշտական հաստատություն» տերմինը չի համարվի ներառող.

ա) հարմարությունների օգտագործումը ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի քուցառուպես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

բ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը՝ քուցառուպես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

զ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը՝ բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից մշակման նպատակով,

դ) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ ձեռնարկության համար՝ բացառապես ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով,

ե) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ ձեռնարկության համար՝ բացառապես մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի որևէ այլ գործունեություն իրականացնելու նպատակով,

զ) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ բացառապես «ա»-«ե» ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած եամակցության համար՝ պայմանով, որ այդ համակցության արդյունքում գործունեության կայուն վայրի համընդհանուր գործունեությունը լինի մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի :

5. Չմայած 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին, որոնց համաձայն որևէ անձ, բացի անկախ կարգավիճակ ունեցող գործակալից, որին վերաբերում է 6-րդ կետը, գործում է Պայմանավորվող Պետությունում մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության անունից, տվյալ ձեռնարկությունը կհամարվի որպես առաջինը նշված Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող ձեռնարկություն՝ ցանկացած գործունեության դեպքում, որ տվյալ անձը կիրականացնի տվյալ ձեռնարկության համար, եթե այդ անձը . . .

ա) ունի և սովորաբար օգտագործում է այդ Պետությունում այդ ձեռնարկության անունից պայմանագրեր կնքելու իրավասություն, բացառությամբ եթե այդ անձի գործունեությունը չի սահմանափակվում 4-րդ կետում նշվածով, որը եթե անգամ իրականացվում է գործունեության կայուն վայրի միջոցով, այդ կետի դրույթների համաձայն՝ այդ գործունեության կայուն վայրը չի վերածում մշտական հաստատության կամ

բ) չունի այդպիսի իրավասություն, սակայն սովորաբար առաջինը հիշատակված Պետությունում օգտագործում է ապրանքների կամ արտադրանքի պահեստ, որտեղից ձեռնարկության անունից պարբերաբար առաքում է ապրանքներ կամ արտադրանք:

6. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը չի համարվում մշտական հաստատություն ունեցող մյուս Պայմանավորվող Պետությունում միայն այն պատճառով, որ այդ մյուս Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում բրոքերի, սովորական կոմիսիոն գործակալի կամ անկախ կարգավիճակ ունեցող ցանկացած այլ գործակալի միջոցով՝ պայմանով, որ այդպիսի անձինք գործում են իրենց սովորական ձեռնարկատիրական գործունեության շրջանակներում:

7. Այն փաստը, որ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը վերահսկում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությանը, վերահսկվում է նրա կողմից կամ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ մյուս Պետությունում (մշտական հաստատության միջոցով կամ այլ կերպ), ինքնին չի դարձնում այդ ընկերություններից յուրաքանչյուրը մյուս ընկերության մշտական հաստատությունը:

Գ.Լ ՈՒ Խ 3
ԵՎԱՍՏԱՆՆԵՐԻ ՀԱՐԿՈՒՄ

Հոդված 6
ԵՎԱՍՏԱՆ ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՁԻՑ

1. Պայմանավորվող Պետության նեգոցենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ստացած եկամտը (ներառյալ գյուղատնտեսությունից կամ անտառային տնտեսությունից եկամտը) կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» տերմինը ունի այն նշանակությունը, որը նրան տրված է այն Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Այդ տերմինը, ամեն դեպքում, ներառում է անշարժ գույքին օժանդակ գույքը, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսությունում օգտագործվող սնամուսն ու սարքավորումները, իրավունքները, որոնց նկատմամբ կիրառվում են հողային սեփականությանը վերաբերող ընդհանուր օրենսդրության դրույթները, անշարժ գույքի օգտագործման իրավունքը և օգտակար համաժողովների հանձնարարների, հանձնարարների և այլ բնական պաշարների մշակման կամ մշակման իրավունքի համար փոխհատուցման կարգով փոփոխական կամ հաստատուն վճարումների իրավունքները: Ծովային, գետային նավերը, օդանավերը, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցները որպես անշարժ գույք չեն դիտարկվում:

3. 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են անշարժ գույքի ուղղակի օգտագործումից, վարձակալության տրամադրելուց կամ ցանկացած այլ ձևով օգտագործելուց ստացված եկամտների նկատմամբ:

4. 1-ին և 3-րդ կետերի դրույթները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից ստացված եկամտների նկատմամբ և անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու համար օգտագործված անշարժ գույքից ստացված եկամտների նկատմամբ:

Հոդված 7
ՇԱՀՈՒՅԹ ԶԵՌՆԱՐԿԱՍԻՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե այդ ձեռնարկությունը մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չի իրականացնում ձեռնարկատիրական գործունեություն այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը իրականացնում է ձեռնարկատիրական գործունեություն վերը նշված ձևով, ապա ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել մյուս Պետությունում, քայքայ միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ մշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով 3-րդ կետի դրույթները, երբ Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, ապա յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությունում այդ մշտական հաստատությանը վերագրվում է այն շահույթը, որն այն կարող էր ունենալ նույն կամ համանման

սլայդներում իրականացնելով նույն կամ համանման գործունեություն՝ լինելով ինքնուրույն և առանձին ձեռնարկություն և գործելով միանգամայն անկախ:

3. Մշակույթի հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է նվազեցում համարել մշտական հաստատության նպատակների համար կրած ծախսերը՝ ներառյալ այդպիսով կրած կառավարչական և ընդհանուր վարչական ծախսերը, ինչպես այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը, այնպես էլ այլուր:

Մակայն չի թույլատրվի նվազեցնել այն գումարները, եթե այդպիսիք կան, որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարված են (այլ կերպ, քան որպես փաստացի կատարված ծախսերի փոխհատուցում) ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա գրասենյակներից որևէ մեկին պատեմտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար ոռյալքիի, հոնորարների կամ համանման վճարումների տեսքով, մատուցած որոշակի ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարի տեսքով կամ, քացատությանը քանկային ձեռնարկության դեպքի, մշտական հաստատությանը տրամադրված փոխառության դիմաց տոկոսների տեսքով: Նմանապես, մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս հաշվի չեն առնվի այն գումարները (այլ կերպ, քան որպես փաստացի կատարված ծախսերի փոխհատուցում), որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարվում են ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա այլ գրասենյակներից որևէ մեկին պատեմտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար ոռյալքիի, հոնորարների կամ համանման վճարումների տեսքով, մատուցած որոշակի ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարի տեսքով կամ, քացատությանը քանկային ձեռնարկության դեպքի, ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա այլ գրասենյակներից որևէ մեկին տրամադրված փոխառության դիմաց տոկոսների տեսքով:

4. Եթե Պայմանավորվող Պետությունում ընդունված է մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը որոշել ձեռնարկության ամբողջ շահույթը իր տարրեր ստորաբաժանումների միջև համասնական քաշխման հիման վրա, 2-րդ կետի ոչ մի դրույթ որևէ կերպ չի արգելի այդ Պայմանավորվող Պետությանը որոշել հարկման ենթակա շահույթը ընդունված քաշխման եղանակի հիման վրա: Այնուամենայնիվ, ընդունված քաշխման եղանակը պետք է լինի այնպիսին, որ արդյունքը համասլատասիխանի սույն հոդվածում ընդգրկված սկզբունքներին:

5. Ոչ մի շահույթ չի վերագրվի մշտական հաստատությանը այդ մշտական հաստատության կողմից իր ձեռնարկության համար քացատայես սպրանքներ կամ արտադրանք գնելու պատճառով:

6. Նախորդ կետերի նպատակներով մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը ամեն տարի որոշվում է միևնույն եղանակով, եթե չկա այն փոփոխելու համար պատշաճ և բավարար պատճառ:

7. Երբ շահույթը ներառում է եկամտի այնպիսի տարրեր, որոնց մասին առանձին նշվում է սույն Կոնվենցիայի այլ հոդվածներում, սույն սույն հոդվածի դրույթները չեն ազդում այդ հոդվածների դրույթների վրա:

Հոդված 8

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՓՈՒՆԱԴՐՈՒՄ

1. Միջազգային փոխադրումներում ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից

Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Սույն հոդվածի նպատակներով միջազգային փոխադրումներում ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից առաջացած շահույթը ներառում է մասնավորապես.

ա) միջազգային փոխադրումներում օգտագործվող ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների ամբողջ բազայի վրա վարձակալությունից ստացված շահույթը և դատարկ թագայի վրա ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների ոչ կանոնավոր վարձակալությունից ստացված շահույթը.

բ) կոնտեյներների օգտագործումից կամ վարձակալության տրանսպորտային ստացված շահույթը՝ պայմանով, որ այդպիսի շահույթը լրացուցիչ կամ ոչ կանոնավոր է այն շահույթին, որին վերաբերում են 1-ին կետի դրույթները:

3. 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են նաև միավորումում, համատեղ ձեռնարկությունում կամ միջազգային շահագործող գործակալությունում մասնակցությունից առաջացած շահույթի նկատմամբ:

Հոդված 9

ԶՈՒԳՈՐԴՎԱԾ ՉԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Երբ.

ա) Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ուղղակիորեն կամ անուղղակի մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ղեկավարմանը, վերահսկմանը, գույքի մեջ կամ

ա) միևնույն անձինք ուղղակիորեն կամ անուղղակի մասնակցում են Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության և մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ղեկավարմանը, վերահսկմանը կամ գույքի մեջ,

և յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև նրանց առևտրական կամ ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կատեղծվեին երկու անկախ ձեռնարկությունների միջև, սակայն ցանկացած շահույթ, որը կհաշվեգրվեր նրանցից մեկին, քայքայ այդ պայմանների պատճառով չի հաշվեգրվել կարող է ներառվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ և համապատասխանաբար հարկվել:

2. Երբ Պայմանավորվող Պետությունը այդ Պետության ձեռնարկության շահույթի մեջ ներառում է և համապատասխանաբար հարկում է շահույթը, որի առնչությամբ մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ենթարկվել է հարկման այդ մյուս Պետությունում, և այդ ձևով ներառված շահույթն այն շահույթն է, որը հաշվեգրված կլիներ առաջինը հիշատակված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև լինեին անկախ ձեռնարկությունները՝ բնորոշող փոխհարաբերություններ, սակայն այդ մյուս Պետությունը կատարում է այդ շահույթի առնչությամբ այնտեղ գանձված հարկի գումարի այնպիսի ճշգրտում, որը կհամարի նպատակահարմար: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս հաշվի են առնվում սույն Կոնվենցիայի

այլ դրույթները, և Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները խորհրդակցում են միմյանց հետ անհրաժեշտության դեպքում:

Հոդված 10
ՇԱՀԱՐԱԺԻՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ հանդիսացող ընկերության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտին վճարված շահաբաժինները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ղեկիղենտն է հանդիսանում շահաբաժինները վճարող ընկերությունը՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն. բայց եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ, ապա այդպիսով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի.

ա) շահաբաժինների համախառն գումարի 5 տոկոսը, եթե փաստացի սեփականատերն է հանդիսանում ընկերությունը, որը ուղղակիորեն տնօրինում է շահաբաժիններ վճարող ընկերության հիմնադիր կապիտալի առնվազն 10 տոկոսը,

բ) շահաբաժինների համախառն գումարի 15 տոկոսը՝ բոլոր մնացած դեպքերում:

Այս կետը չի ազդում ընկերության հարկմանը այն շահույթի նկատմամբ, որից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ շահույթացող շահույթին մասնկցելու իրավունք տվող այլ իրավունքներից, ինչպես նաև եկամուտ այլ բաժնետիրական իրավունքներից, որը ենթակա է նույնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպես որ բաժնետոմսերից առաջացած եկամուտը այն Պետության օրենսդրությամբ, որի ղեկիղենտն է հանդիսանում քաշխումն իրականացնող ընկերությունը:

4. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որի ղեկիղենտն է հանդիսանում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն բազայի միջոցով, և մասնակցությունը, որի ստեղծությամբ վճարվում են շահաբաժինները, գործնականորեն կապված է այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

5. Երբ Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ հանդիսացող ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտ է ստանում մյուս Պայմանավորվող Պետությունից, այդ մյուս Պետությունը չի կարող սահմանել որևէ հարկ ընկերության կողմից վճարված շահաբաժինների նկատմամբ, քացառությամբ երբ այդպիսի շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ղեկիղենտին, կամ երբ մասնակցությունը, որի հետ կապված

վճարվում են շահաբաժինները, գործնականորեն կապված է այդ մյուս Պետությունում գտնվող մշտական հաստատության կամ կայուն քաղաքի հետ և չի կարող ենթարկվել հարկման ընկերության չբաշխված շահույթը համապատասխան հարկատեսակով, էթե անգամ վճարված շահաբաժինները կամ չբաշխված շահույթը ամբողջությամբ կամ մասամբ կազմված են այդ մյուս Պետությունում առաջացող շահույթից կամ եկամտից:

**Հոդված 11
ՏՈՒՆՍԵՐ**

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարված տոկոսները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մակայն այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել մաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն, քայց եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է, ապա այդ ձևով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների համախառն գումարի 10 տոկոսը:

3. Չնայած 2-րդ կետի դրույթներին՝ տոկոսները ազատվում են հարկումից այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել են, եթե դրանք՝

ա) մի ձեռնարկության կողմից մյուս ձեռնարկությանը որևէ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական սարքավորումների կամ հիմնական ապրանքի ապահով փոճառքի հետ կապված տոկոսներ են,

բ) քանկային ձեռնարկության կողմից տրամադրված, վարկառուի կողմից չներկայացված ցանկացած բնույթի փոխառության տոկոսներ են,

գ) մյուս Պայմանավորվող Պետությանը, նրա քաղաքական, վարչատարածքային ստորաբաժանումներին կամ տեղական իշխանություններին վճարված տոկոսներ են:

4. «Տոկոսներ» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտասխանեցներից՝ անկախ հիպոթեքային ապահովումից և անկախ պարտապահի շահույթին մասնակցության իրավունքի առկայությունից, մասնավորապես, եկամուտ կառավարական արժեթղթերից և եկամուտ պարտատոմսերից կամ փոխառության տոմսերից՝ ներառյալ այդպիսի արժեթղթերի, պարտատոմսերի կամ փոխառության տոմսերի հետ կապված պարգևավճարները կամ մրցանակները: Ժամկետանց վճարման համար գանձվող տուգանքները սույն կոնվենցիայի նպատակով տոկոսներ չեն համարվում:

5. 1-ին, 2-րդ և 3-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են տոկոսները՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում՝ այնտեղ գտնվող կայուն քաղաքի միջոցով, և պարտասխանեցը, որի առնչությամբ վճարվում են տոկոսները, գործնականորեն կապված է այդպիսի մշտական

հաստատության կամ կայուն քազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

6. Տոկոսները համարվում են առաջացած Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարողն ինքը այդ Պետությունն է, այդ Պետության քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը, տեղական իշխանությունը կամ ռեզիդենտը: Սակայն երբ տոկոսներ վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, ունի Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն կամ կայուն քազա, որոնց ստեղծումը առաջացել է պարտքը, որի տոկոսները վճարվում են, և այդպիսի տոկոսների վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը կամ կայուն քազան, ապա այդ տոկոսները համարվում են առաջացած այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ կայուն քազան:

7. Երբ վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև եսատուկ հարաբերությունների պատճառով պարտապահանջին վերաբերող վճարվող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների քազակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը եիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել են տոկոսները՝ այդ Պետության օրենքների համաձայն:

Հոդված 12 ՌՌՅԱԼԹԻ

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարված ռոյալթին կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի ռոյալթին կարող է հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ այն առաջանում է՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն, սակայն եթե ռոյալթիի փաստացի սեփականատերը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով զանձվող հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալթիի համախառն գումարի 8 տոկոսը:

3. «Ռոյալթի» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործելիս նշանակում է՝ ցանկացած տեսակի վճարում, որը ստացվում է որպես փոխհատուցում՝ գրական, արվեստարճական կամ գիտական աշխատանքի՝ ներստյալ կինոնկարների (ռադիոյով կամ հեռուստատեսությամբ հեռարձակման համար օգտագործվող ձայնի ձևերի կամ ֆիլմերի), ցանկացած պատենտի, ապրանքային նշանի, նախագծի կամ մոզելի, գծագրի, գաղտնի քանաձևի կամ գործընթացի ցանկացած հեղինակային իրավունքի օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի համար, արդյունաբերական, առևտրական կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկության համար:

4. 1-ին և 2-րդ կետի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ռոյալթիի փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում է ռոյալթին՝ այնտեղ գտնվող մշտական

հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց ստեղծությանը վճարվում է ռոյալթի, գործնականորեն կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգումանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Աճկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

5. Ռոյալթին համարվում է առաջացած Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարողը ինքը այդ Պետությունն է, այդ Պետության քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը, տեղական իշխանությունը կամ ռեզիդենտը: Սակայն երբ ռոյալթին վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգումանքից, ունի Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն կամ կայուն բազա, որոնց ստեղծությանը առաջացել է ռոյալթի վճարելու պարտավորությունը, և այդպիսի ռոյալթի վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան, ապա այդպիսի ռոյալթին համարվում է առաջացած այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան:

6. Երբ վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով օգտագործման, իրավունքի կամ տեղեկության համար վճարվող ռոյալթի գումարը գերազանցում է այն գումարին, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել է ռոյալթին՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն:

Հոդված 13

ԳՈՒՅՔԻ ԱՐԺԵՔԻ ՀԱՆԵՒԱՆ

1. 6 հոդվածում (Եկամտ աճչարժ գույքից) նշված և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող աճչարժ գույքի օտարումից Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացված արժեքի հավելաճը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի կամ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի ունեցած կայուն բնակարան վերաբերող շարժական գույքի օտարումից առաջացած արժեքի հավելաճը ներառյալ այդպիսի մշտական հաստատության (ստանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) կամ այդպիսի կայուն բազայի օտարումից առաջացած այդպիսի արժեքի հավելաճը, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում ծովային, զենային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից, ինչպես նաև այդպիսի ծովային, զենային նավերին, օդանավերին, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցներին վերաբերող շարժական գույքի օտարումից ստացված արժեքի հավելաճը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

4. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից այլ ընկերության բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների օտարումից ստացված գույքի արժեքի հավելանքը կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե այդ ընկերության ակտիվները հիմնականում կազմված են այդ մյուս Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից:

5. 1-ին, 2-րդ, 3-րդ և 4-րդ կետերում հիշատակված գույքից տարբերվող ցանկացած այլ գույքի օտարումից առաջացած արժեքի հավելանքը ենթակա է հարկման միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է օտարող անձը:

Հոդված 14

ԱՆԿԱՆ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Մասնագիտական ծառայությունների կամ այլ անկախ բնույթի գործունեությունից Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե նա մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չունի իր կանոնավոր տրամադրության տակ կայուն բազա իր գործունեությունն իրականացնելու համար: Եթե նա ունի այդպիսի կայուն բազա, այդ եկամուտը կարող է հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, բայց միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ կայուն բազային:

2. «Մասնագիտական ծառայություններ» տերմինը ներառում է, հատկապես, անկախ գիտական, գրական, արվեստարանական, կրթական կամ ուսուցչական գործունեություն, ինչպես նաև բժիշկների, իրավաբանների, ճարտարագետների, ճարտարապետների, ստամբարույժների և հաշվապահների անկախ գործունեություն:

Հոդված 15

ԿԱՆՅԱԼ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 16 (Տնօրենների հոնորարներ և ղեկավար պաշտոնյաների վարձատրություն), 18 (Կենսաթոշակներ), 19 (Պետական ծառայություններ) և 20 (Պողֆետորներ և ուսանողներ) հոդվածների դրույթները՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված աշխատավարձը, ռոճիկը և այլ համանման վարձատրությունը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում:

2. Չնայած 1-ին կետի դրույթներին՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն առաջինը հիշատակված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը գտնվում է մյուս Պետությունում դիտարկվող ֆինանսական տարում փակվող կամ ավարտվող ցանկացած տասներկուամսյա՝ ժամկետում ընդհանուր առմամբ 183 օր չգերազանցող ժամկետը կամ ժամկետները, և

բ) վարձատրությունը վճարվում է մյուս Պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող գործատուի կողմից կամ նրա անունից, և

գ) վարձատրության ծախսերը չի կրում գործատուի մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան:

3. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ միջազգային փոխադրումներում շահագործվող ծովային, գետային և սափերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների վրա իրականացվող վարձու տշխատանքի դիմաց Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից ստացված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

Հոդված 16

ՏՆՕՐԵՆՆԵՐԻ ՀՈՆՈՐԱՐՆԵՐ ԵՎ ՂԵԿԱՎԱՐ ՊԱՇՏՈՆՅԱՆՆԵՐԻ ՎԱՐՉԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Որպես մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության տնօրենների խորհրդի կամ այլ համանման մարմնի անդամ՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացված տնօրենների հոնորարները և այլ համանման վճարումները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Նախորդ դրույթները կարող են կիրառվել նաև այնպիսի գործունեության համար ստացված վճարումների նկատմամբ, որը այն Պայմանավորվող Պետության օրենքներով, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում ընկերությունը, դիտարկվում է որպես համանման վերը նշված դրույթներով ասհանված անձի կողմից իրականացվող գործունեությանը:

2. 1-ին կետում նշված անձի կողմից ղեկավարչական կամ տեխնիկական բնույթի ամենօրյա գործունեության համար ընկերությունից ստացված վարձատրությունը, ինչպես նաև Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից այլ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության (քաղաքային քաժնետիրական ընկերության) որպես գործընկեր անձնական գործունեության դիմաց ստացված վարձատրությունը կարող են հարկվել 15 հոդվածի դրույթներին համապատասխան. այնպես, ինչպես որ վարձու աշխատանքի դիմաց վարձու աշխատանք իրականացնող անձի կողմից ստացված վարձատրությունը՝ պայմանով, որ գործատու տերմին հասկացությունը կիրառելի լինի այդ ընկերության նկատմամբ:

Հոդված 17

ՎՐՄԻՍՏՆԵՐ ԵՎ ՄՈՐՁԻՆՆԵՐ

1. Չնայած 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) և 15 (Վախյալ անձնական ծառայություններ) հոդվածների դրույթներին՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացրած արվեստի գործչի կամ մարզիկի անձնական գործունեությունից ստացած եկամուտը այնպիսի ոլորտներում, ինչպիսիք են՝ քաղաղը, կինոն, ռադիոն, հեռուստատեսությունը կամ երաժիշտությունը, կամ սպորտը, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Երբ արվեստի գործչի կամ մարզիկի՝ իր որպես սյոդայիսին իրականացրած անձնական գործունեության հետ կապված եկամուտը հաշվեգրվում է ոչ թե անձամբ արվեստի գործչին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձի, ապա այդ եկամուտը, չնայած սույն կոմպենցիայի 7 (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից), 14 (Անկախ

անձնական ծառայություններ) և 15 (Ռախյալ անձնական ծառայություններ) հնդկանների դրույթներին, կարող է հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ իրականացվում է արվեստի գործչի կամ մարզիկի գործունեությունը:

3. Չնայած 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին՝ 1-ին կետում նշված գործունեության արդյունքում արվեստի գործչի կամ մարզիկի կողմից ստացված եկամուտը ազատվում է հարկից այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ այդ գործունեությունն իրականացվում է, եթե այդպիսի գործունեությունը իրականացվում է Պայմանավորվող Պետությունների կառավարությունների միջև համաձայնեցված մշակութային կամ սպորտային փոխանակման շրջանակներում և այդպիսի գործունեությունը չի իրականացվում շահույթ ստանալու նպատակով:

Հոդված 18
ԿԵՆՍԱԹՈՒՄՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 19 հոդվածի (Պետական ծառայություններ) 2-րդ կետի դրույթները՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին նախկին վարձու աշխատանքի սոցիալական վճարված կենսաթոշակները և այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Մակայն Պայմանավորվող Պետության սոցիալական ապահովության օրենսդրության շրջանակներում վճարվող կենսաթոշակները և այլ պարբերական կամ ոչ պարբերական նպատները կարող են հարկվել այդ Պետությունում: Սույն դրույթը կիրառվում է նաև այդ օրենսդրության արտոնությունների ապահովման համար Պայմանավորվող Պետության կողմից ստեղծված հասարակական սխեմաների շրջանակներում վճարված կենսաթոշակների և նպատների նկատմամբ:

Հոդված 19
ՊԵՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

I. ա) Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատնտեսային ստորաբաժանման կամ տեղական իշխանության մարմնի կողմից ֆիզիկական անձին այդ Պետությանը կամ ստորաբաժանմանը կամ իշխանության մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց վճարված ռոճիկը, աշխատավարձը և կենսաթոշակից տարբերվող այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Մակայն այդպիսի ռոճիկը, աշխատավարձը և այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ մյուս Պետությունում և այդ Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը:

i. հանդիսանում է այդ Պետության ազգային անձը կամ

ii. չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտը միայն այդպիսի ծառայություններ մատուցելու նպատակով:

2. ա) Պայմանավորվող Պետության, նրա քաղաքական, վարչատնտեսային ստորաբաժանման. տեղական իշխանության կամ նրանց կողմից ստեղծված

հիմնադրամներից ֆիզիկական անձին այդ Պետությանը, ստորաբաժանմանը կամ իշխանության մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց վճարված կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Մսկայն այդպիսի կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտն ու ազգային անձը:

3. 15 (Կախյալ անձնական ծառայություններ), 16 (Տնօրենների հոնորարներ և դեկավարող պաշտոնյաների վարձատրություններ), 17 (Արտիստներ և մարզիկներ) և 18 (Կենսաթոշակներ) հոդվածների դրույթները կիրառվում են Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանման կամ տեղական իշխանության մարմնի կողմից իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեության հետ կապված ծառայությունների դիմաց ստացված ռոճիկի, աշխատավարձի և այլ համանման վարձատրությունների և կենսաթոշակների նկատմամբ:

Հոդված 20

ՊՐՈՖԵՍՈՐՆԵՐ ԵՒ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող և ուսուցանելու կամ գիտական հետազոտություն իրականացնելու նպատակով մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող պրոֆեսորներին և այլ ուսուցիչներին վճարվող ցանկացած վարձատրություն սպասվում է հարկերից այդ մյուս Պետությունում, եթե այդ անձանց գտնվելու ժամկետը այդ մյուս Պետությունում չի գերազանցում 2 տարվա ժամկետը՝ համալսարան ժամանելու օրվանից սկսած:

2. Ուսանողը կամ ստաժորը, որը հանդիսանում է կամ անմիջապես մինչև Պայմանավորվող Պետություն ժամանելը հանդիսացել է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ և գտնվում է առաջինը հիշատակված Պետությունում բացառապես իր ուսման կամ մասնագիտացման նպատակով, չի հարկվում այդ Պետությունում իր սպրեյն, ուսանելու կամ մասնագիտանալու համար ստացած վճարումների նկատմամբ՝ պայմանով, որ այդպիսի վճարումները առաջանում են այդ Պետությունից դուրս գտնվող ստրյուրներին:

3. Ուսանողին, աշակերտին կամ ստաժորին, կախված հանգամանքներից, մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մատուցված ծառայությունների դիմաց վճարվող վարձատրությունները չեն հարկվում այդ Պետությունում 5 տարվա ժամկետի ընթացքում՝ պայմանով, որ այդ ծառայությունների մատուցումը կապված է նրանց սպրեյն, ուսանելու կամ մասնագիտանալու հետ:

Հոդված 21

ԱՅԼ ԵՎՈՍՄՈՒՏ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի՝ սույն Կոնվենցիայի նախորդ հոդվածներում չբնթարկված եկամտի տարրերը, անկախ առաջացման վայրից, ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. 1-ին կետի դրույթները չեն կիրառվում 6 հոդվածի (Եկամուտներ անշարժ գույքից) 2-րդ կետում սահմանված անշարժ գույքի եկամտից տարբերվող այլ եկամտի նկատմամբ, եթե այդպիսի եկամուտ ստացողը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն քազայի միջոցով, և գույքը կամ իրավունքը, որի առնչությամբ վճարվել է եկամուտը, գործնականորեն կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն քազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

3. Անկախ 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներից, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի՝ սույն Կոնվենցիայի նախորդ հոդվածներում չիշատակված և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում առաջացած եկամտի տարրերը նույնպես կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 22
ԳՈՒՅԶ

1. 6 հոդվածում (Եկամուտներ անշարժ գույքից) նշված և անշարժ գույքի տեսքով ներկայացված՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին պատկանող և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող գույքը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի կամ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կայուն քազային վերաբերող շարժական գույքի տեսքով ներկայացված գույքը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային, գետային նավերով, օդանավերով կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցներով ներկայացված գույքը և այդպիսի ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործմանը վերաբերող շարժական գույքը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

4. Ընկերության քաժնետոմսերով և այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը, որի ակտիվները գլխավորապես կազմված են Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից, կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

5. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի գույքի բոլոր այլ տարրերը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

ԳԼՈՒԽ 4
ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՅԱՌՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐ

Հոդված 23
ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՅԱՌՈՒՄԸ

1. Բելգիայում կրկնակի հարկումը բացառվում է հետևյալ կերպ.

ա) Երբ Բելգիայի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույքի տարրեր է տնօրինում, որոնք, սույն Կոնվենցիայի դրույթներին համապատասխան, հարկվում են Հայաստանում, որոնք տարբերվում են 10 հոդվածի (Շահաբաժիններ) 2-րդ կետից, 11 հոդվածի (Տոկոսներ) 2-րդ և 7-րդ կետերից և 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 2-րդ և 6-րդ կետերից. Բելգիան այդպիսի եկամուտները և գույքի այդպիսի տարրերը ազատում է հարկից, սակայն կարող է այդ ռեզիդենտի մնացած եկամտի կամ գույքի նկատմամբ հարկի գումարի հաշվարկման ժամանակ կիրառել հարկի այնպիսի դրույքաչափ, որը կիրառելի կլիներ, եթե այդպիսի եկամտի կամ գույքի տարրերը սզառված չլիներին հարկերից:

բ) Հաշվի առնելով Բելգիայի օրենսդրության այն դրույթները, որոնք վերաբերում են բելգիական հարկից արտասահմանում վճարված հարկերի նվազեցմանը, երբ Բելգիայի ռեզիդենտը բելգիական հարկի նյայտակներով համընդհանուր եկամտի առանձին եկամտի տարրեր է ստանում, որոնք հանդիսանում են շահաբաժիններ (որոնք չեն ազատվում Բելգիական հարկից մերքոհիշյալ գ) ենթակետի համաձայն), տոկոսներ կամ ռոյալթի, այսպե՛ս այդ եկամտի նկատմամբ կիրառվող Հայկական հարկը հաշվանցվում է բելգիական հարկից այդպիսի եկամտի առնչությամբ:

գ) Բելգիայի ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից Հայաստանի ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունից ստացված շահաբաժինները ազատվում են Բելգիայում շահութահարկից՝ Բելգիայի օրենքով սահմանված պայմաններով և սահմանափակումներով:

դ) Երբ Բելգիայի օրենքի համաձայն Բելգիայի ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկության Հայաստանում գտնվող մշտական հաստատության կրած վնասները Բելգիայում հարկելու համար փաստացի կերպով կնվազեցվեն այդ ձեռնարկության շահույթից, «Ա» ենթակետով մախատեսված ազատումը այդ մշտական հաստատությանը վերագրվելիք շահույթի նկատմամբ չի կիրառվի Բելգիայում այլ հարկային ժամանակահատվածների համար այնքանով, որքանով այդ շահույթը նույնպես ազատված կլինի հարկումից Հայաստանում՝ վերը նշված վնասների փոխհատուցման նպատակով:

2. Հայաստանում կրկնակի հարկումը բացառվում է հետևյալ կերպ.

ա) Երբ Հայաստանի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որոնք սույն Կոնվենցիայի դրույթներին համապատասխան, կարող են հարկվել Բելգիայում, ապա Հայաստանը բույլատրում է.

i. այդ ռեզիդենտի եկամտի հարկի նվազեցում՝ Բելգիայում վճարված եկամտի հարկին հավասար գումարի չափով,

ii. այդ ռեզիդենտի գույքի հարկի նվազեցում՝ Բելգիայում վճարված գույքի հարկին հավասար գումարի չափով:

Մակայն երկու դեպքում էլ այդպիսի նվազեցումը չպետք է գերազանցի մինչև նվազեցման իրականացումը հաշվարկված եկամտի հարկի կամ գույքահարկի այն մասը, որը, հանգամանքներից կախված, վերագրվում է այն եկամտին կամ գույքին, որոնք կարող են հարկվել Քելզիայում:

բ) Երբ սույն Կոնվենցիայի ցանկացած դրույթին համապատասխան Հայաստանի ռեզիդենտի ստացած եկամուտը կամ տնօրինած գույքը ազատված են հարկումից Հայաստանում, Հայաստանը, սյնուամենայնիվ, կարող է այդպիսի ռեզիդենտի գույքի կամ եկամտի մնացած մասի համար հարկի գումարը հաշվարկելիս հաշվի առնել հարկից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Հոդված 24
ԱՆՍՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Պայմանավորվող Պետության ազգային անձինք չեն ենթարկվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության, քան միևնույն հանգամանքների դեպքում (մասնավորապես, ռեզիդենտության նկատմամբ) հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունները, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել այդ մյուս Պետության ազգային անձինք: Սույն դրույթը, անկախ 1 հոդվածի (Անձինք, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան) դրույթներից, կիրառվում է նաև Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ չհանդիսացող անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող քաղաքացիություն չունեցող անձինք չեն ենթարկվում Պայմանավորվող Պետություններից և ոչ մեկում այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված որևէ պարտավորության, քան միևնույն հանգամանքների դեպքում, հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունները, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել տվյալ Պետության ազգային անձինք:

3. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության հարկումը այդ մյուս Պետությունում չպետք է լինի պակաս քարենպաստ, քան այդ մյուս Պետության համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկության հարկումը: Այս դրույթը չպետք է մեկնաբանվի որպես պարտավորեցնող Պայմանավորվող Պետությանը շնորհելու մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտներին, հարկման նպատակներով, այնպիսի փնտրական արտոնություններ, նվազեցումներ և զեղչեր, որոնք այդ Պետությունը տրամադրում է սեփական ռեզիդենտներին՝ նրանց քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների պարտառոտվ:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են 9 հոդվածի (Չուզողոված ձեռնարկություններ) 1-ին կետի, 11 հոդվածի (Տոկոսներ) 7-րդ կետի կամ 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 6-րդ կետի դրույթները, Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարած տոկոսները, ոռյալթին և այլ վճարումները, այդպիսի ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով, ենթակա են նվազեցման մույն պայմաններով, ինչպես առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին վճարելիս:

Նմանապես, Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ցանկացած սլարտքը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին, այդ ձեռնարկության հարկման

ենթակա կապիտալի սահմանման նպատակով, ենթակա է նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպիսիք կլինեն, եթե պայմանագիրը կնքվեր առաջինը նշված Պետության ռեզիդենտի հետ:

5. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունները, որոնց կապիտալն ամբողջությամբ կամ մասամբ, ուղղակիորեն կամ անուղղակի պատկանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտներին կամ վերահսկվում է նրանց կողմից, չեն ենթարկվի առաջինը հիշատակված Պետությունում այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորությունների, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել առաջինը հիշատակված Պետության այլ համանման ձեռնարկությունները:

3. Ծնայած 2 Հոդվածի (Հարկեր, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան) դրույթներին, սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են բոլոր տեսակի և բնույթի հարկերի նկատմամբ:

Հոդված 25
ՓՈՒՆԿԱՄԱՉԱՅՆԵՑՄԱՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

1. Այն դեպքում, երբ անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն իր՝ սույն Կոնվենցիայի դրույթներին չհամապատասխանող հարկմանը, ապա նա կարող է, այդ Պետությունների ներքին օրենսդրությամբ նախատեսված պաշտպանության միջոցներից անկախ, ներկայացնել իր գործն այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում, կամ, եթե իր գործը վերաբերում է սույն Կոնվենցիայի 24 հոդվածի (Անխտարակամություն) 1-ին կետին, այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին, որի ազգային անձն է հանդիսանում: Այդպիսի գործը պետք է ներկայացվի երեք տարվա ընթացքում՝ սույն Կոնվենցիայի դրույթներին ոչ համապատասխան հարկման հանգեցնող գործողության մասին առաջին ծանուցման պահից:

2. Եթե իրավասու մարմինը կհամարի դիմում-բողոքը հիմնավորված և եթե, ինքը չի կարողանա հանգել գոնացուցիչ լուծման, ապա նա կձգտի լուծել հարցը մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի հետ փոխադարձ համաձայնությամբ՝ սույն Կոնվենցիային չհամապատասխանող հարկումը բացառելու նպատակով: Ցանկացած ձեռքբերված համաձայնություն իրականացվում է անկախ Պայմանավորվող Պետությունների ներքին օրենսդրություններում առկա որևէ ժամանակային սահմանափակման:

3. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կձգտեն փոխհամաձայնությամբ լուծել Կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման ընթացքում առաջացող ցանկացած դժվարություն կամ կասկած:

4. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները համաձայնության կհասնեն Կոնվենցիայի դրույթների կատարման համար անհրաժեշտ վարչարարական միջոցառումների վերաբերյալ, մասնավորապես, յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտների կողմից մյուս Պետությունում Կոնվենցիայով նախատեսված հարկի սզատման կամ նվազեցման արտոնություններից օգտվելու հաստատումների ներկայացման վերաբերյալ:

5. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են ամփոփական կապ հաստատել միմյանց հետ Կոնվենցիայի կիրառման համար:

Հոդված 26

ՏԵՂԵԿՈՒԹՈՒՆՆԵՐԻ ՓՈԽՈՆԱԿՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կփոխանակեն մյուսիսի տեղեկություններ, որոնք անհրաժեշտ կլինեն սույն Կոնվենցիայի կամ Կոնվենցիայում ընդգրկված հարկերի վերաբերյալ Պայմանավորվող Պետությունների ներքին օրենսդրության դրույթների կիրառման համար՝ այնքանով, որքանով որսանցից առաջացող հարկումը չի հակասում սույն Կոնվենցիային: Տեղեկությունների փոխանակումը 1 հոդվածով (Աճձինք, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան) չի սահմանափակվում: Պայմանավորվող Պետության ստացած ցանկացած տեղեկություն համարվում է գաղտնի, ինչպես այդ Պետության ներքին օրենքների սահմաններում ստացված տեղեկությունը, և հայտնվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք զբաղվում են Կոնվենցիայով ընդգրկված հարկերի գնահատմամբ կամ զանձմամբ, հարկերի առնչությամբ հարկադիր բռնագանձմամբ կամ դատական հետապնդմամբ, հարկերի վերաբերյալ բողոքարկումների քննարկմամբ: Այդպիսի անձինք կամ մարմինները օգտագործում են տեղեկությունները միմյանց այդպիսի նպատակների համար: Նրանք կարող են հրապարակել տեղեկությունները բաց դատական միտի ընթացքում կամ դատական որոշումների ընթացքում:

Իրավասու մարմինները խորհրդակցության միջոցով կշակեն համապատասխան պայմաններ, մեթոդներ և ձևեր այդպիսի տեղեկության փոխանակումն սպասեովելու համար՝ ներառյալ, նպատակահարմարության դեպքում, հարկումը բացառելուն վերաբերող տեղեկության փոխանակումը:

2. Առաջին կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն կարող մեկնարանվել որպես Պայմանավորվող Պետությանը պարտավորեցնող.

ա) իրականացնելու այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությանը կամ վարչական գործավարությանը հակասող վարչական գործավարության միջոցառումներ,

բ) ներկայացնելու տեղեկություն, որը հասանելի չէ այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում,

գ) ներկայացնելու տեղեկություն, որը բացահայտում է որևէ աշխատանքային, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական, առևտրային, մասնագիտական գաղտնիք, աշխատանքային գործընթաց, կամ տեղեկատվություն, որի բացահայտումը հակասում է պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին):

Հոդված 27

ԱՋԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ ԳՄՆՉՄԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունները օգնություն ու աջակցություն են ցուցաբերում միմյանց՝ սույն Կոնվենցիայով ներառած հարկերի, ինչպես նաև այդ հարկերին վերաբերող զբաղվածարների, լրացումների, տրկումների, ծախսերի և աուգումքի

քնույթ չկրող տույժերի ծանուցման և զանձան նպատակով այն դեպքերում, երբ այդպիսի հարկային հայցերը որոշված են և, սլաակցության հայց ներկայացրած Պետության իրավական դրույթների և կարգերի համաձայն, այլևս ենթակա չեն զանգատարկման:

2. Հայցատեր Պետության պահանջով Հայցվող Պետությունը ձեռնարկում է Հայցատեր Պետության հարկային հայցի ծանուցումն ու զանձումը իր հարկային հայցերի ծանուցման և զանձան համար կիրառվող օրենքների և վարչարարական պրակտիկայի համապատասխան, եթե Կոնվենցիայով այլ քան նախատեսված չէ:

3. Պայմանավորվող Պետության իրավաւու մարմնի կողմից այդպիսի հարկերի զանձման աջակցության հայցերը ներառում են այդ մարմնի հավատարկացումը, որ այդ Պետության օրենսդրությամբ այդ հարկերը վերջնականորեն որոշված են: Մույն հոդվածի նպատակներով հարկը համարվում է վերջնականորեն որոշված, երբ Պայմանավորվող Պետությունը իր ներքին օրենսդրությամբ իրավունք ունի զանձելու հարկը, և հարկատուն չունի հետագա իրավունք՝ խոչընդոտելու զանձմանը:

4. Հայցվող Պայմանավորվող Պետության կողմից ընդունված՝ Հայցատեր Պայմանավորվող Պետության հայցը կատարվում է ստաջինը հիշատակված Պետության կողմից այնպես, ինչպես որ այդպիսի հայցը կվերաբերեր իր սեփական հարկերին: Հայցվող Պետությունը պարտավորված չէ ընդունել Հայցատեր Պետության հայցը, եթե վերջինս իր տարածքում չի ձեռնարկել բոլոր անհրաժեշտ միջոցները իր հարկային պարտքի զանձման համար:

5. Հարկային հայցի զանձման աջակցության պահանջը ուղեկցվում է.

ա) Հայցատեր Պետությունում զանձում թույլատրող փաստաթղթի պաշտոնական պատճենով:

բ) Հայցատեր Պետությունում զանձման համար պահանջվող ցանկացած այլ փաստաթղթով և

գ) նպատակահարմարության դեպքում՝ վարչական մարմնի կամ դատարանի կողմից վերջնական որոշման պաշտոնական պատճենով:

6. Հայցատեր Պետությունում զանձում թույլատրող փաստաթուղթը պետք է ունենա նույն ազդեցությունը նաև Հայցվող Պետությունում:

7. Հարկային հայցի ներկայացման ժամկետներին վերաբերող հարցերը որոշվում են քացառուպես Հայցատեր Պետության օրենսդրությամբ:

8. Աջակցության հայցի նկատմամբ Հայցվող Պետության կողմից իրականացված զանձման գործողությունները, որոնք այդ Պետության ներքին օրենսդրության համաձայն, ընդհատում կամ դադարեցնում են ժամկետների աահմանսփականները, պետք է ունենան նույն արդյունքը նաև Հայցատեր Պետության ներքին օրենսդրության շրջանակներում: Հայցվող Պետությունը այդ գործողությունները կատարելու մասին կտեղեկացնի Հայցատեր Պետությանը:

9. Հարկային հայցի աջակցության պահանջը չի ունենա որևէ նախապատվություն Հայցվող Պետությունում:

10. Սույն հոդվածի ոչ մի դրույթ չի դիտարկվում որպես պարտավորեցնող յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությանը իր սեփական հարկային պարտքերի զանձան կամ պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին) հակասող վարչական միջոցառումներ իրականացնելու:

11. Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի կողմից զանձված գումարները, սույն հոդվածի համաձայն, փոխանցվում են մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին: Մակայն, եթե Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները չեն համաձայնվի այլ կերպ, հարկային պարտքի զանձման կապակցությամբ կատարված սովորական ծախսերը կրում է Հայցվող Պետությունը:

12. 26 հոդվածի (Տեղեկությունների փոխանակում) 1-ին կետի դրույթները վերաբերում են ցանկացած տեղեկության, որը, սույն հոդվածի համաձայն, տրամադրվում է Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին:

13. Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմինը կարող է այդ Պետության հարկային հայցերի վերաբերյալ, որոնք ենթակա են կամ որոնք դեռևս ենթակա են բողոքարկման, իր իրավունքների պաշտպանման համար պահանջել մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնից, որ նա կիրառի այդ Պետության օրենքներով սահմանված պաշտպանական միջոցները: Վերոհիշյալ կետերի դրույթները անհրաժեշտ փոփոխություններով կկիրառվեն նաև այդ միջոցների նկատմամբ:

Հոդված 28

ԳԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՀՅՈՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐՆՆԵՐԻ ԱՆԳԱՄՆԵՐ

Սույն Կոնվենցիայի ոչ մի դրույթ չի ազդում դիվանագիտական առաքելությունների և հյուպատոսական հիմնարկների անդամների միջազգային իրավունքի ընդհանուր կանոնների կամ հատուկ համաձայնագրերի դրույթների շրջանակներում տրամադրված հարկային արտոնությունների վրա:

Հոդված 29

ՈՒԺԻ ՄԵՋ ՄՏՆԵԼԸ

1. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետություն կժամուցի մյուս Պայմանավորվող Պետությանը սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու համար իր օրենքի համաձայն անհրաժեշտ ընթացակարգերի ավարտի մասին: Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ կմտնի ծանուցումներից վերջինը ստանալու օրվան հաջորդող 30-րդ օրը:

2. Կոնվենցիայի դրույթները կիրառվում են.

ա) աղբյուրի մոտ զանձվող եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո հարկման կամ հաշվանցման ենթակա եկամուտների նկատմամբ,

բ) աղբյուրի մոտ զանձվող այլ եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա դեկտեմբերի 31-ին կամ դեկտեմբերի 31-ից հետո ընկնող հարկման ենթակա ժամանակահատվածների նկատմամբ,

զ) գույքի հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա հունվարի 1-ի դրությամբ առկա գույքի տարրերի վրա գանձված հարկերի նկատմամբ:

**Հոդված 30
ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ**

Սույն Կոնվենցիային վերաբերող փոփոխություններն ու լրացումները կատարվում են Պայմանավորվող Պետությունների փոխադարձ համաձայնությամբ՝ սույն Կոնվենցիայի անբաժան մաս կազմող Արձանագրությունում: Այդ Արձանագրությունը վավերացվում է նույն ձևով, ինչպես որ սույն Կոնվենցիան:

**Հոդված 31
ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՄ**

1. Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ կմնա, մինչև դադարեցվի Պայմանավորվող Պետության կողմից, սակայն Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել սույն Կոնվենցիան՝ դիվանագիտական ուղիներով դադարեցման մասին գրավոր ծանուցում ուղարկելով Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու տարվանից 5 տարի հետո՝ ցանկացած օրացուցային տարվա ոչ ուշ, քան հունիսի 30-ը: Այդ դեպքում Կոնվենցիան կդադարեցնի իր գործողությունը:

ա) աղբյուրի մոտ գանձվող եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված օրացուցային տարվա դեկտեմբերի 31-ից:

բ) աղբյուրի մոտ չգանձվող այլ եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա մինչև դեկտեմբերի 31-ը ընկնող հարկման ենթակա ժամանակահատվածների նկատմամբ:

գ) գույքի հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված տարվա հունվարի 1-ի դրությամբ գույքի տարրերի վրա գանձված հարկերի նկատմամբ:

Ի ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ՝ Գերբնախարարայինները, լինելով պատշաճ կերպով լիազորված, ստորագրեցին սույն Կոնվենցիան:

Կատարված է ք. Երևանում, 2000 թվականի նոյեմբերի -ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ ֆրանսերեն, հոլանդերեն, հայերեն և անգլերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանման ժամանակ տարածայնությունների դեպքում գերակայում է անգլերեն տեքստը:

**ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՆՈՐՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ՝**

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ՝**

ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Բեզգիայի Թագավորության և Հայաստանի Հանրապետության միջև Եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կամխելու մտահին Կոնվենցիայի ստորագրման պահին ներքոստորագրյալները համաձայնվել են Կոնվենցիայի անբաժան մաս կազմող հետևյալ դրույթների վերաբերյալ.

1. Հոդված 4 (Ռեզիդենտ), կետ 2.

Պայմանավորվող Պետությունում ռեզիդենտի կենսական շահերի կենտրոնը որոշելու նպատակով հաշվի են առնվելու, մասնավորապես, հետևյալ չափանիշները.

- վայր, որտեղ իրականում սովորաբար բնակվում է անձի ընտանիքը,
- մասնագիտական պատճառներով բացակայելուց հետո այդ Պայմանավորվող Պետություն անձի սովորաբար վերադառնալու փաստը,
- մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անձի լինելու տևողությունը,
- վայր, որտեղ անձը զարգացնում է իր հասարակական հարաբերությունները և իրականացնում է քաղաքական և մշակութային գործունեություն,
- անձի աշխատանքի կատարման վայրը,
- անձի բարեկեցության ապահովման վայրը:

2. Հոդված 4 (Ռեզիդենտ), կետ 3.

Ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի փաստացի ղեկավարման վայրը նշանակում է՝ վայր, որտեղ տեղի է ունենում այդ անձի ղեկավարչական գործունեությունը, գործերի կատարումը և շահերի իրագործումը: Այդպիսի վայրի տեղակայումը որոշելու նպատակով հաշվի են առնվելու հետևյալ չափանիշները.

- փայտերերի հիմնական ժողովի կայացման վայրը,
- տնօրենների խորհրդի համընթաց վայրը,
- այդպիսի անձի հիմնական ամենօրյա կառավարման կենտրոնի տեղակայման վայրը: Ընդ որում հաշվի են առնվելու այնպիսի պարագաներ, ինչպիսիք են՝ վարչության, առևտրային բաժնի, կենտրոնական հաշվապահության, հաշվապահական փաստաթղթերի տեղակայման վայրը:

Տարածայնության դեպքում կգերակայի վերջին հիշատակված չափանիշը:

Պայմանավորված է, որ ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի՝ մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ համընթացող ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի կողմից վերահսկման փաստը չի դարձնում ստաչինը հիշատակված անձին այդ մյուս Պետության ռեզիդենտ:

3. Հոդված 10 (Շահարաժիններ), կետ 3.

10 հոդվածի (Շահարաժիններ) 3-րդ կետում օգտագործված «շահարաժիններ» տերմինը նշանակում է նաև Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող

ընկերության կողմից այդ ընկերության բաժնետոմսեր կամ շահույթի բաշխման այլ մասնակցության իրավունք ունեցող կամ այդ ընկերության տնօրենների խորհրդի անդամ հանդիսացող կամ համամասն բնույթի գործունեություն իրականացնող ֆիզիկական անձին կամ այդպիսի անձի կնոջը և երեխաներին վճարված տոկոսները, երբ այդպիսի տոկոսները դիտարկվում են որպես շահաբաժիններ այդ Պայմանավորվող Պետության հարկային օրենսդրությամբ:

4. Հոդված 11 (Տոկոսներ), կետ 4.

11 հոդվածի (Տոկոսներ) 4-րդ կետի նպատակներով «տոկոսներ» տերմինը չի ներառում սույն Արձանագրության 3-րդ կետով որպես շահաբաժիններ սահմանված տոկոսները:

5. Հոդված 12 (Ռոյալթի), կետ 3.

Սույն Կոնվենցիայի 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 3-րդ կետը կիրառելիս տեխնիկական ծառայության կամ տեխնիկական աջակցության դիմաց կատարված վճարումները չեն դիտարկվում որպես արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկությունների դիմաց վճարումներ և ենթակա են հարկման՝ կախված հանգամանքներից, 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) և 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթների համապատասխան:

6. Հոդված 13 (Եկամուտ գույքի հավելաճից), կետ 4.

Պայմանավորված է, որ բաժնետոմսերի օտարումից ստացված եկամուտը ենթակա է հարկման դիտարկվող Պայմանավորվող Պետությունում միայն այնքանով, որքանով այդպիսի բաժնետոմսերի արժեքը ստացվում է անմիջապես այդ Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից:

7. Հոդված 22 (Գույք), կետ 4.

Պայմանավորված է, որ բաժնետոմսերով կամ այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը ենթակա է հարկման դիտարկվող Պայմանավորվող Պետությունում միայն այնքանով, որքանով այդպիսի բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների արժեքը ստացվում է անմիջապես այդ Պետության մեջ գտնվող գույքից:

8. Հոդված 29 (Ուժի մեջ մտնելը).

1987 թվականի դեկտեմբերի 17-ին Բելգիայի Թագավորության և Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միության կառավարությունների միջև կնքված Կոնվենցիայի դրույթները դադարեցնում են իրենց գործողությունը ցանկացած բելգիական կամ հայկական այն եկամուտների նկատմամբ, որոնց առնչությամբ կգործի սույն Կոնվենցիան՝ 29 հոդվածի (Ուժի մեջ մտնելը) 2-րդ կետի դրույթներին համապատասխան:

Ի ՎԱՍՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ ներքոստորագրյալները, լինելով պատշաճ կերպով լիազորված, ստորագրեցին սույն Արձանագրությունը:

Կատարված է ք. Երևանում, 2000 թվականի նոյեմբերի -ին, երկու քնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ հայերեն, ֆրանսերեն հոլանդերեն և անգլերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանման ժամանակ տարաձայնությունների դեպքում գերակայում է անգլերեն տեքստը:

ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՏԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՏԻ

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REPUBLIEK ARMENIË
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN**

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REPUBLIEK ARMENIË

HANDELEND met de intentie de economische, wetenschappelijke, technische en culturele betrekkingen tussen beide overeenkomstsluitende Staten te bevorderen en te verstevigen en om dubbele belasting te vermijden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, het ontgaan van belasting te voorkomen en belastingdiscriminatie uit te sluiten, hebben besloten deze Overeenkomst af te sluiten en zijn het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

ARTIKEL 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige of administratief-territoriale onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :
 - a) in Armenië :
 - (i) de winstbelasting (the profit tax) ;
 - (ii) de inkomstenbelasting (the income tax) ;
 - (iii) de vermogensbelasting (the property tax) ;
 - (iv) de grondbelasting (the land tax) ;(hierna te noemen "Armeense belasting").
 - b) in België :
 - (i) de personenbelasting ;
 - (ii) de vennootschapsbelasting ;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting ;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners ;
 - (v) de aanvullende crisisbijdrage ;

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting,

(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle in wezen gelijksoortige belastingen, ondergebracht overeenkomstig de definities van paragraaf 1 van dit artikel, die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar binnen een aanvaardbare termijn de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II

BEGRIJSBEPALINGEN

ARTIKEL 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :
- a) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Armenië of België, al naar het zinsverband vereist ;
 - b) betekent de uitdrukking "Armenië" de Republiek Armenië, en wanneer gebruikt in geografische zin, betekent zij het grondgebied, daarin inbegrepen de binnenwateren, waarover de Republiek Armenië zijn soevereine rechten en jurisdictie uitoefent volgens zijn interne wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht ;
 - c) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België ; gebruikt in geografische zin, betekent zij het grondgebied, daarin inbegrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover, in overeenstemming met het internationaal recht, het Koninkrijk België zijn soevereine rechten en zijn jurisdictie uitoefent ;
 - d) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
 - e) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen ;
 - f) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld ;
 - g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip, boot, luchtvaartuig, spoor- of wegvoertuig, behalve indien zo een schip, boot, luchtvaartuig, spoor- of wegvoertuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd ;

- h) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
 - (i) in Armenië, de Minister van Financiën en Economie of zijn bevoegde vertegenwoordiger ;
 - (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger ;
 - i) betekent de uitdrukking "onderdaan" :
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezit ;
 - (ii) elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig ogenblik door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is ; elke betekenis onder de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat heeft voorrang op de betekenis welke die uitdrukking heeft onder de andere wetten van die Staat.

ARTIKEL 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat eveneens die Staat en elke politieke of administratief-territoriale onderverdeling of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen terzake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of terzake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :
 - a) hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft ; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen) ;
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft ;
 - c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is ;

- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

ARTIKEL 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven ;
 - b) een filiaal ;
 - c) een kantoor ;
 - d) een fabriek ;
 - e) een werkplaats ;
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 9 maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag of uitstalling van aan de onderneming toebehorende goederen ;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag of uitstalling ;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming ;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen ;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten ;

- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.
5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in de eerst vermelde overeenkomstsluitende Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, indien die persoon :
- a) in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf ; of
- b) zodanige machtiging niet bezit maar in de eerst vermelde Staat gewoonlijk een voorraad van goederen aanhoudt waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert voor rekening van de onderneming.
6. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij in die andere Staat zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

ARTIKEL 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen terzake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen ; schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

ARTIKEL 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij de bepaling van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

Geen aftrek wordt evenwel toegelaten terzake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) worden betaald aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de vaste inrichting geleend geld. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt evenmin rekening gehouden met bedragen die door de vaste inrichting

(anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) ten laste van de hoofdzetel van de onderneming of van één van haar andere zetels worden gelegd in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 8

Internationaal vervoer

1. Winst die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat behaalt, uit de exploitatie van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in die Staat.
2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen in internationaal verkeer met name:
 - a) winst verkregen uit de verhuring van bemande schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen en winst verkregen uit de bijkomstige verhuring van onbemande schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen gebruikt in internationaal verkeer;
 - b) winst verkregen uit het gebruik of de verhuring van laadkisten, op voorwaarde dat die winst aanvullend of bijkomend is ten opzichte van de winst waarop de bepalingen van paragraaf 1 van toepassing zijn.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

ARTIKEL 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt -en dienovereenkomstig belast- terzake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

ARTIKEL 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het aandelenkapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt ;

- b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap terzake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten uit andere rechten in vennootschappen die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

ARTIKEL 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om :
 - a) interest in verband met de verkoop op krediet van een nijverheids- of handelsuitrusting of van een wetenschappelijke uitrusting of van investeringsgoederen door een onderneming aan een andere onderneming ;

- b) interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen van welke aard ook die door een bankonderneming zijn toegestaan ;
 - c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, of aan de staatkundige of administratief-territoriale onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies of loten op die effecten. Boeten voor laattijdige betaling worden niet behandeld als interest voor de toepassing van deze Overeenkomst.
 5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig of een administratief-territoriaal onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, terzake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
 7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

ARTIKEL 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus gegeven belasting niet hoger zijn dan 8 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms (of films of banden voor radio of televisie), van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig of een administratief-territoriaal onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

ARTIKEL 13

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen) die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening

van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, evenals van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen, worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in die Staat.
4. Voordelen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit onroerende goederen gelegen in die andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

ARTIKEL 14

Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of terzake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.
2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

ARTIKEL 15

Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16 (Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders), 18 (Pensioenen), 19 (Overheidsfuncties) en 20 (Hoogleraren en studenten) zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen terzake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, boot, luchtvaartuig of spoor- of wegvoertuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, in die Staat worden belast.

ARTIKEL 16

Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen terzake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt terzake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt terzake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer terzake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

ARTIKEL 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 (Zelfstandige beroepen) en 15 (Niet-zelfstandige beroepen) mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 (Ondernemingswinst), 14 (Zelfstandige beroepen) en 15 (Niet-zelfstandige beroepen), worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, worden inkomsten die een artiest of sportbeoefenaar verkrijgt in het kader van een door de Regeringen van de overeenkomstsluitende Staten goedgekeurde uitwisseling op het gebied van cultuur of sport uit de werkzaamheden die zijn omschreven in paragraaf 1 en die uitgeoefend worden met een andere bedoeling dan uit winstoogmerk, vrijgesteld van belasting in de overeenkomstsluitende Staat waarin deze werkzaamheden worden uitgeoefend.

ARTIKEL 18

Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, (Overheidsfuncties), paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.
2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat zijn evenwel in die Staat belastbaar. Die bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en uitkeringen die worden betaald in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin de genoemde wetgeving voorziet.

ARTIKEL 19

Overheidsfuncties

1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die andere Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:
 - i) onderdaan is van die Staat, of
 - ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 15 (Niet-zelfstandige Beroepen), 16 (Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders), 17 (Artiesten en sportbeoefenaars) en 18 (Pensioenen) zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, en op pensioenen, betaald terzake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

ARTIKEL 20

Hoogleraren en studenten

1. Beloningen, van welke aard ook, van hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel, die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat en in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden, zijn in die andere Staat vrijgesteld van belasting gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar vanaf de datum van aankomst van die personen in een universiteit in die andere Staat.

2. Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.
3. Beloningen betaald aan een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, naar het geval, voor diensten bewezen in de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die Staat niet belastbaar gedurende een tijdvak van 5 jaar, op voorwaarde dat die diensten verbonden zijn met zijn studie, onderhoud of opleiding.

ARTIKEL 21

Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen), paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige beroepen), naar het geval, van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast.

ARTIKEL 22

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen), die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.
3. Vermogen bestaande uit schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat worden geëxploiteerd, alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in die Staat.
4. Vermogen bestaande uit aandelen of andere maatschappelijke rechten in vennootschappen waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit onroerende goederen gelegen in een overeenkomstsluitende Staat mag in die Staat worden belast.
5. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

ARTIKEL 23

Vermijding van dubbele belasting

1. In Armenië wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
 - o) indien een inwoner van Armenië inkomsten verkrijgt die, of vermogen bezit dat, ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, in België mogen worden belast, verleent Armenië :
 - i) een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde inkomstenbelasting ;
 - ii) een vermindering op de belasting naar het vermogen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde vermogensbelasting.

In geen van beide gevallen mag de vermindering echter dat deel van de inkomstenbelasting of de vermogensbelasting overschrijden dat berekend vóór het verlenen van de vermindering, overeenstemt met het inkomen of het vermogen, naar het geval, dat in België mag worden belast.

 - b) Indien een inwoner van Armenië inkomsten verkrijgt die of vermogen bezit dat ingevolge enige bepaling van de Overeenkomst in Armenië van belasting zijn vrijgesteld, mag Armenië evenwel, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen, de vrijgestelde inkomsten of het vrijgesteld vermogen in aanmerking nemen.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
- a) indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 (Dividenden), van artikel 11, paragrafen 2 en 7 (Interest) en van artikel 12, paragrafen 2 en 6 (Royalty's), in Armenië zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld ;
 - b) onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest of uit royalty's, de op die inkomsten geheven Armeense belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten ;
 - c) dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Armenië, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald ;
 - d) indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Armenië gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van de onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Armenië door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

ARTIKEL 24

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 (Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is) is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.
2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1 (Afhankelijke ondernemingen), artikel 11, paragraaf 7 (Interest), of artikel 12, paragraaf 6 (Royalties) van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.
5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 (Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is) zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

ARTIKEL 25

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1 (Non-discriminatie), ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

ARTIKEL 26

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1 (Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is). De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging, de invordering of de administratieve werkzaamheden van, de tenuitvoerlegging of vervolging terzake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op, de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De bevoegde autoriteiten zullen, door overleg, de passende voorwaarden, methodes en technieken uitwerken met betrekking tot de aangelegenheden waarvoor die uitwisseling van inlichtingen toepassing zal vinden, in voorkomend geval met inbegrip van de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot het ontwijken van belastingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

ARTIKEL 27

Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, alsmede van alle met die belastingen verband houdende opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard, wanneer het belastingvorderingen betreft die eisbaar zijn en waartegen geen beroep meer openstaat volgens de wetten of regels van de Staat die om bijstand verzoekt.
2. Op vraag van de aanzoekende Staat zorgt de aangezochte Staat overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk die voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingvorderingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen van de aanzoekende Staat, tenzij de Overeenkomst anders bepaalt.
3. De vragen om bijstand voor de invordering van die belastingen, gesteld door de bevoegde autoriteiten van een overeenkomstsluitende Staat, dienen vergezeld te zijn van een attest van deze autoriteit dat bevestigt dat, volgens de wetten van deze Staat, de belasting definitief vastgesteld is. Voor de toepassing van dit artikel is een belasting definitief vastgesteld wanneer een overeenkomstsluitende Staat krachtens zijn interne wetgeving het recht heeft de belasting in te vorderen en de belastingplichtige geen enkel recht meer heeft zich daartegen te verzetten.
4. De vraag van een overeenkomstsluitende Staat die door de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat met betrekking tot de invordering is aanvaard, wordt door deze andere Staat afgehandeld alsof het ging om een vraag met betrekking tot zijn eigen belasting. De aangezochte Staat is niet verplicht aan de vraag van de aanzoekende Staat te voldoen indien die Staat niet alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering op zijn eigen grondgebied heeft uitgeput.
5. De vraag om bijstand voor de invordering van een belastingvordering dient vergezeld te gaan van :
 - a) een officieel afschrift van de uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat ;
 - b) een officieel afschrift van elk ander document dat in de aanzoekende Staat voor de invordering is vereist ; en

- c) in voorkomend geval, een eensluidend verklaard afschrift van elke beslissing die kracht van gewijsde heeft verworven en afkomstig is van een administratief lichaam of van een rechtbank.
6. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat heeft dezelfde uitwerking in de aangezochte Staat.
 7. Problemen met betrekking tot de verjaringstermijn van de belastingvordering worden uitsluitend door de wetgeving van de aanzoekende Staat geregeld.
 8. De daden van invordering die ten gevolge van een vraag om bijstand door de aangezochte Staat zijn gesteld, en overeenkomstig de wetgeving van die Staat de schorsing of stuiting van de verjaringstermijn tot gevolg zouden hebben, hebben dezelfde uitwerking met betrekking tot de wetgeving van de aanzoekende Staat. De aangezochte Staat stelt de aanzoekende Staat in kennis van de daartoe genomen maatregelen.
 9. Belastingvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, genieten in de aangezochte Staat geen enkel voorrecht.
 10. De bepalingen van dit artikel mogen in geen geval worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen administratieve maatregelen te nemen die afwijken van deze welke worden gebruikt met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingen of maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde.
 11. De sommen die door de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat krachtens de bepalingen van dit artikel worden ingevorderd, worden aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat overgemaakt. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten anders overeenkomen, zullen de gewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand voor invordering van belastingen worden gemaakt, evenwel door de aangezochte Staat worden gedragen.
 12. De bepalingen van artikel 26, paragraaf 1 (Uitwisseling van inlichtingen), zijn mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.
 13. Met betrekking tot belastingvorderingen van een overeenkomstsluitende Staat waartegen een beroep aanhangig is of die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van die Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet. De bepalingen van de voorgaande paragrafen zijn op die maatregelen mutatis mutandis van toepassing.

ARTIKEL 28

Leden van diplomatieke zendingen en consulaire posten

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontlenuen aan de algemene regelen van het internationale recht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

ARTIKEL 29

Inwerkingtreding

1. Elke overeenkomstsluitende Staat stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is vereist. De Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de datum waarop de laatste kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zijn van toepassing :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt ;
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt ;
 - c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van elk kalenderjaar na dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

ARTIKEL 30

Wijzigingen

De overeenkomstsluitende Staten zullen in onderling overleg wijzigingen en toevoegingen aan deze Overeenkomst vastleggen in een Protocol dat een integrerend deel van deze Overeenkomst zal vormen. Dat Protocol zal worden bekrachtigd op dezelfde wijze als deze Overeenkomst.

ARTIKEL 31

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, is de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan ;


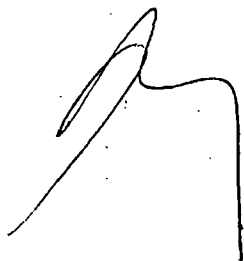
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen vóór 31 december van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan ;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te *Brussel*, op *7 juni 2001*, in de Nederlandse, de Franse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

VOOR DE REPUBLIEK ARMENIË :



PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Republiek Armenië en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen :

1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 2 (Inwoner) :

Om te bepalen of een inwoner het middelpunt van zijn levensbelangen in een overeenkomstsluitende Staat heeft, worden inzonderheid de volgende criteria in aanmerking genomen :

- de plaats waar zijn familie in werkelijkheid gewoonlijk verblijft ;
- het feit dat hij gewoonlijk naar die overeenkomstsluitende Staat terugkeert na afwezig te zijn geweest om beroepsredenen ;
- de duur van zijn verblijf in de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- de plaats waar hij zijn sociale betrekkingen en zijn politieke en culturele activiteiten uitbouwt ;
- de plaats waar hij zijn werkzaamheid uitoefent ;
- de plaats van waaruit hij zijn vermogen beheert.

2. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 3 (Inwoner) :

De plaats van werkelijke leiding van een andere dan een natuurlijk persoon betekent de plaats waar de leidinggevende activiteiten, het doen van de zaken en het beheer van de belangen van zodanig persoon plaatsvinden. Om te bepalen waar dergelijke plaats is gelegen worden de volgende criteria in aanmerking genomen :

- de plaats waar de algemene vergadering van de aandeelhouders plaatsheeft ;
- de plaats waar de raad van bestuur vergadert ;
- de plaats waar het centrum van het dagelijks bestuur van zulk een persoon is gevestigd ; elementen zoals de plaats waar de directie, de commerciële afdeling, de centrale boekhouding, de geschriften zich bevinden, worden in aanmerking genomen.

In geval van verschil heeft het laatstgenoemde criterium voorrang.

De enkele omstandigheid dat een andere dan een natuurlijke persoon, wordt beheerst door een andere dan een natuurlijke persoon die een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, stempelt de eerstgenoemde persoon wel te verstaan niet tot inwoner van die andere Staat.

3. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 3 (Dividenden) :

De uitdrukking "dividenden" zoals gebezigd in artikel 10, paragraaf 3 (Dividenden) omvat eveneens interest betaald door een vennootschap, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, aan een natuurlijke persoon die aandeelhouder is of andere rechten op een aandeel in de winst in die vennootschap heeft, of die lid is van de raad van bestuur van die vennootschap of die gelijkaardige functies uitoefent in die vennootschap of aan de echtgenoot/echtgenote en kinderen van die natuurlijke persoon, wanneer dergelijke interest in de belastingwetgeving van die overeenkomstsluitende Staat als dividenden wordt behandeld.

4. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 4 (Interest) :

Voor de toepassing van Artikel 11 (Interest), omvat de uitdrukking "interest" echter niet interest die volgens punt 3 van dit Protocol als dividenden wordt beschouwd.

5. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3 (Royalties) :

Voor de toepassing van artikel 12, paragraaf 3 (Royalties) van de Overeenkomst worden vergoedingen voor technische bijstand of diensten niet aangemerkt als vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op gebied van nijverheid, handel of wetenschap ; de eerstgenoemde vergoedingen zijn belastbaar in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige beroepen), naar het geval.

6. Met betrekking tot Artikel 13, paragraaf 4 (Vermogenswinst) :

Voordelen uit aandelen zijn in de desbetreffende overeenkomstsluitende Staat wel te verstaan uitsluitend belastbaar in zoverre de waarde van die aandelen rechtstreeks uit in die Staat gelegen onroerende goederen is verkregen.

7. Met betrekking tot artikel 22, paragraaf 4 (Vermogen) :

Er is overeengekomen dat vermogen bestaande uit aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap belastbaar is in de desbetreffende overeenkomstsluitende Staat in zoverre de waarde van die aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap rechtstreeks uit in die Staat gelegen onroerende goederen is verkregen.

8. Met betrekking tot artikel 29 (Inwerkingtreding) :

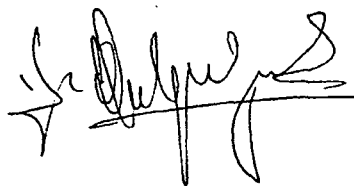
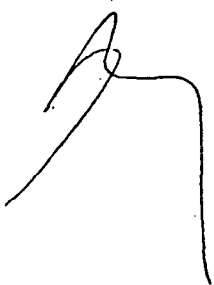
De bepalingen van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 17 december 1987, zullen ophouden toepassing te vinden op alle Belgische of Armeense belastingen met betrekking tot de inkomsten waarvoor deze Overeenkomst ter zake van die belastingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 29, paragraaf 2 (Inwerkingtreding) uitwerking heeft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te *Brussel*, op *7 juni 2001*, in de Nederlandse, de Franse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

VOOR DE REPUBLIEK ARMENIË :



[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE
REPUBLIC OF ARMENIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE REPUBLIC OF ARMENIA

PROCEEDING from the intention to promote and strengthen the economical, scientific, technical and cultural relations between both of the Contracting States and in order to avoid double taxation on income and on capital, prevent fiscal evasion and exclude tax discrimination, decided to conclude this Convention and have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political or administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) in the case of Armenia:
 - (i) the profit tax;
 - (ii) the income tax ;
 - (iii) the property tax;
 - (iv) the land tax;(hereinafter referred to as "Armenian tax");
- b) in the case of Belgium:
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the income tax on legal entities;
 - (iv) the income tax on non residents;

- (v) the supplementary crisis contribution, including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and the supplements to the individual income tax, (hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any substantially similar taxes classified in accordance with definition of paragraph 1 of this Article which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other within a reasonable period of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

- 1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Armenia or Belgium as the context requires;
 - b) the term "Armenia" means the Republic of Armenia, and when used in the geographical sense means the territory, including internal waters, over which the Republic of Armenia exercises its sovereign rights and jurisdiction under its internal legislation and in accordance with international law;
 - c) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises its sovereign rights and jurisdiction;
 - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle, except when such a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Armenia, the Minister of Finance and Economy or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - i) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political or administrative territorial subdivisions or local authority thereof. But this term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States, or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 9 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- b) has no such authority, but habitually maintains, in the first mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent, or any agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft, road or railway vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no

account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International traffic

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purpose of this Article, profits from the operation in international traffic of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles shall include in particular:

a) profits derived from the rental on a full basis of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles and profits derived from the incidental rental on a bareboat basis of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles used in international traffic;

b) profits derived from the use or rental of containers, if such profits are supplementary or incidental to profits to which the provisions of paragraph 1 apply.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the equity capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from any shares or other rights, not being debt claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case

the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment, or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is:

- a) interest in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment or of any capital goods by an enterprise to another enterprise;
- b) interest on a loan of any nature not represented by bearer instruments - granted by a banking enterprise;
- c) interest paid to the other Contracting State or to its political or administrative-territorial subdivisions or local authorities.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums or prizes attaching to such securities, bonds, or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Convention.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or administrative territorial subdivision, a local authority, or a resident of

that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable in the Contracting State in which the interest arises according to the laws of that State.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific work including cinematography films (or films or tapes used for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or administrative territorial subdivision, a local authority, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable in the Contracting State in which the royalties arise, according to the laws of that State.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income From Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, boats, aircraft or road or railway vehicles operated in international traffic, as well as of movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State, but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' Fees and Remuneration of Managerial Officials), 18 (Pensions), 19 (Government Services) and 20 (Professors and Students) salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees and remuneration of managerial officials

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provisions shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provisions.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from the company in respect of the discharge of day to day functions of a managerial or technical nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his personal activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician,

or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived by an entertainer or a sportsman from the activities referred to in paragraph 1 performed within the framework of cultural or sport exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Services), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, pensions and other allowances, periodic or non periodic, paid under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State. This provision also applies to pensions and allowances paid under a public scheme organized by a Contracting State in order to supplement the benefits of that legislation.

Article 19. Government services

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration other than a pension, paid by a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

i) is a national of that State;

or

ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services), 16 (Directors' Fees and Remuneration of Managerial Officials), 17 (Artistes and Sportsmen) and 18 (Pensions) shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and students

1. Any remuneration paid to professors and other teachers who are residents of a Contracting State and who are present in the other Contracting State for the purpose of teaching or carrying on scientific research for a period not exceeding two years from the date of arrival of these persons at a university in that other State are exempted from tax in that other State.

2. Payments which a student or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State provided that such payments arise from sources outside that State.

3. Remuneration paid to a student, apprentice, or trainee, as the case may be, for services rendered in the other Contracting State shall not be taxed in that State for a period of 5 years provided that such services are connected with his education, maintenance or training.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. Capital represented by shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER IV. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of double taxation

1. In Armenia double taxation shall be eliminated as follows:

a) where a resident of Armenia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Belgium, Armenia shall allow:

- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Belgium;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Belgium.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Belgium;

b) where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Armenia is exempt from tax in Armenia, Armenia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

a) where a resident of Belgium derives income or owns elements of capital which are taxed in Armenia in accordance with the provisions of this Convention, other than those of paragraph 2 of Article 10 (Dividends), of paragraphs 2 and 7 of Article 11 (Interest) and of paragraphs 2 and 6 of Article 12 (Royalties), Belgium shall exempt such income or such

elements of capital from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted;

b) subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends not exempt from Belgian tax according to subparagraph c) hereinafter, interest or royalties, the Armenian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income;

c) dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Armenia, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law;

d) where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Armenia, have been effectively deducted from the profits of the enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Armenia by reason of compensation for the said losses.

Article 24. Non discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs, and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 7 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable

capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions in tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Convention.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State

shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection, or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

The competent authorities shall, through consultation, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchanges of information shall be made, including, where appropriate, exchanges of information regarding tax avoidance.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Aid in recovery

1. The Contracting States shall provide aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in this Convention as well as surcharges, additions, interest, costs and fines of non penal nature relating to these taxes, when such tax claims are due and are no longer open to appeal in accordance with the legal provisions or regulations of the State applying for assistance.

2. At the request of the applicant State the requested State shall proceed to the notification and recovery of the tax claims of the applicant State in accordance with the laws and administrative practice applying to the notification and recovery of its own tax claims, unless otherwise provided by the Convention.

3. Requests for assistance by the competent authority of a Contracting State in the recovery of these taxes shall include a certification by such authority that, under the laws of that State, the said taxes have been finally determined. For the purposes of this Article, a tax is finally determined when a Contracting State has the right under its internal law to recover the tax and the taxpayer has no further rights to restrain recovery.

4. The request of a Contracting State that has been accepted for recovery by the competent authority of the other Contracting State shall be fulfilled by this other State as though such request were related to its own tax. The requested State shall not be obliged to accede to the request of the applicant State if that State has not exhausted all remedies in its own territory for the recovery of its tax claim.

5. The request for assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied:

a) by an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
b) by an official copy of any other document required for recovery in the applicant State; and

c) where appropriate, by a certified copy of any final decision of an administrative body or of a court of law.

6. The instrument permitting the enforcement in the applicant State shall have the same effect in the requested State.

7. Questions concerning any period of limitation of a tax claim shall be governed solely by the laws of the applicant State.

8. Acts of recovery performed by the requested State in pursuance of the request for assistance which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period of limitation, shall have this effect too under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about measures taken to this end.

9. Tax claims for the recovery of which assistance is requested shall not have any priority in the requested State.

10. Nothing in this Article shall be construed as imposing on either Contracting State the obligation to carry out administrative measures of a different nature from those used in the recovery of its own taxes or that would be contrary to its public policy (ordre public).

11. Amounts recovered by the competent authority of a Contracting State pursuant to this Article shall be forwarded to the competent authority of the other Contracting State. However, except where the competent authorities of the Contracting States otherwise agree, the ordinary expenses incurred in providing tax recovery shall be borne by the requested State.

12. The provisions of paragraph 1 of Article 26 (Exchange of Information) shall also apply to any information which, in accordance with this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

13. With regard to tax claims of a Contracting State which are the subject of or which are still open to appeal, the competent authority of that State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that State. The provisions of the preceding paragraphs shall apply with necessary changes to such measures.

Article 28. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into force

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The

Convention shall enter into force on the 30th day after the date of the latter of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

- a) with respect to taxes due at service on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods ending on or after December 31 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of any year following the year in which the Convention entered into force.

Article 30. Amendments

Changes and additions to this Convention shall be done by mutual agreement of the Contracting States in a Protocol which shall constitute an integral part of this Convention. Such Protocol shall be ratified in the same manner as this Convention.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination, not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Convention shall apply for the last time:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable at latest on December 31 of the year in which the notice of the termination is given;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods ending before December 31 of the year next following the year in which the notice of the termination is given;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of the year in which the notice of the termination is given.

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorized, have signed this Convention.

Done in duplicate at Brussels this 7th day of June 2001, in the English, Armenian, French and Dutch languages, the four texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of Belgium:

LOUIS MICHEL

For the Republic of Armenia:

VARTAN OSKANIAN

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Republic of Armenia and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention:

1. Ad paragraph 2 of Article 4 (Resident):

For the purpose of determining whether a resident has his center of vital interests in a Contracting State, the following criteria shall in particular be taken into account:

- the place where his family really has its habitual abode;
- the fact that he usually comes back to that Contracting State after being absent for professional reasons;
- the duration of his stay in the other Contracting State;
- the place where he develops his social relations and his political and cultural activities;
- the place where he performs his work;
- the place from which he administers his wealth.

2. Ad paragraph 3 of Article 4 (Resident):

The place of effective management of a person other than an individual means the place where the managing activity, the conduct of the affairs and the management of the interests of such person take place. For the purpose of determining where such place is situated, the following criteria shall be taken into account:

- the place where the general meetings of the shareholders take place;
- the place where the board of directors meets;
- the place where the center of the general day-to-day management of such person is situated; items such as the place where the directorate, the commercial department, the central accountancy, the records are situated shall be taken into account.

In case of divergence, the last-mentioned criterium shall prevail.

It is understood that the fact that a person other than an individual is controlled by a person, other than an individual, which is a resident of the other Contracting State shall not constitute the first-mentioned person a resident of that other State.

3. Ad paragraph 3 of Article 10 (Dividends):

The term "dividends" as used in paragraph 3 of Article 10 (Dividends) also means interest paid by a company which is a resident of a Contracting State to an individual who holds shares in that company or other rights participating in profits, or who is a member of the board of directors of that company or exercises functions of a similar nature in that company, or to the spouse and children of such individual, where such interest is treated as dividends by the tax legislation of that Contracting State.

4. Ad paragraph 4 of Article 11 (Interest):

For the purposes of Article 11 (Interest), the term "interest" shall not include interest regarded as dividends under number 3 of this Protocol.

5. Ad paragraph 3 of Article 12 (Royalties):

In applying Article 12 (Royalties), paragraph 3 of the Convention, payments constituting consideration for technical assistance or technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be.

6. Ad paragraph 4 of Article 13 (Capital Gains):

It is understood that gains from the alienation of shares shall be taxable in the Contracting State concerned only to the extent that the value of such shares is derived directly from immovable property situated in that State.

7. Ad paragraph 4 of Article 22 (Capital):

It is understood that the capital represented by shares or other corporate rights shall be taxable in the Contracting State concerned only to the extent that the value of such shares or corporate rights is derived directly from immovable property situated in that State.

8. Ad Article 29 (Entry into Force):

The provisions of the Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Union of the Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation on income and on capital signed at Brussels on 17 December 1987 shall cease to be effective in respect to any Belgian or Armenian tax relating to income for which this Convention has effect as respects that tax, in accordance with the provisions of paragraph 2 of Article 29 (Entry into Force).

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorized, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Brussels this 7th day of June 2001, in the English, Armenian, French and Dutch languages, the four texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of Belgium:

LOUIS MICHEL

For the Republic of Armenia:

VARTAN OSKANIAN

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA RÉPUBLIQUE
D'ARMÉNIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume de Belgique et la République d'Arménie

Désireux de promouvoir et de renforcer les relations économiques, scientifiques, techniques et culturelles entre les deux Etats contractants et d'éviter la double imposition du revenu et de la fortune, de prévenir l'évasion fiscale et d'éliminer la discrimination fiscale, ont décidé de conclure la présente Convention et sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

- a) en ce qui concerne l'Arménie :
 - (i) l'impôt sur les bénéfices (the profit tax) ;
 - (ii) l'impôt sur le revenu (the income tax) ;
 - (iii) l'impôt sur la fortune (the property tax) ;
 - (iv) l'impôt foncier (the land tax) ;
 - (ci après dénommés "l'impôt arménien");
- b) en ce qui concerne la Belgique :
 - (i) l'impôt des personnes physiques;
 - (ii) l'impôt des sociétés;
 - (iii) l'impôt des personnes morales;

- (iv) l'impôt des non résidents;
- (v) la contribution complémentaire de crise;
y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques,
(ci après dénommés "l'impôt belge").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature analogue, compte tenu de la définition du paragraphe 1 du présent Article, qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent dans un délai raisonnable les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Chapitre II. Définitions

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, l'Arménie ou la Belgique;

b) le terme "Arménie" désigne la République d'Arménie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire, y compris les eaux intérieures, sur lequel, en vertu de sa législation interne et en conformité avec le droit international, la République d'Arménie exerce ses droits souverains et sa juridiction;

c) le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens, sur lequel, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce ses droits souverains et sa juridiction;

d) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

e) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

f) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

g) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire, un bateau, un aéronef ou un véhicule routier ou ferroviaire, sauf lorsque ce navire, ce bateau, cet aéronef ou ce véhicule routier ou ferroviaire n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) l'expression "autorité compétente" désigne :

- (i) en ce qui concerne l'Arménie, le Ministre des Finances et de l'Economie ou son représentant autorisé;

- (ii) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;
- i) le terme "national" désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
- d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier,
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 9 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage ou d'exposition ;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans le premier Etat contractant pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise si cette personne :

- a) dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe; ou

b) ne disposant pas de ce pouvoir, conserve habituellement dans le premier Etat un stock de marchandises sur lequel elle prélève régulièrement des marchandises aux fins de livraison pour le compte de l'entreprise.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établisse-

ment stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement de frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent Article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres Articles de la présente Convention, les dispositions de ces Articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent Article.

Article 8. Trafic international

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Au sens du présent Article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires comprennent notamment :

a) les bénéfices provenant de la location de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires tout armés et équipés, et les bénéfices occasionnels provenant de la location coque nue de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international;

b) les bénéfices provenant de l'usage ou de la location de conteneurs, à condition que ces bénéfices soient complémentaires ou accessoires par rapport aux bénéfices auxquels les dispositions du paragraphe 1 sont applicables.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital social de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit :

- a) d'intérêts liés à la vente à crédit par une entreprise à une autre entreprise d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou de biens d'investissements;
- b) d'intérêts de prêts de n'importe quelle nature non représentés par des titres au porteur et consentis par des entreprises bancaires;
- c) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant, à ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou à ses collectivités locales.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens de la présente Convention.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, administrative ou territoriale, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 8 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques (ou les films ou bandes enregistrées utilisées pour la radio ou la télévision), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement.

Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui même, une subdivision politique, administrative ou territoriale, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'Article 6 (Revenus immobiliers) et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international, ainsi que

de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires, ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou autres parts sociales dans une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16 (Tantièmes et Rémunérations de dirigeants de sociétés), 18 (Pensions), 19 (Fonctions publiques) et 20 (Professeurs et Etudiants), les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau, d'un aéronef ou d'un véhicule routier ou ferroviaire exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes et rémunérations de dirigeants de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'Article 15, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7 (Bénéfices des entreprises), 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus qu'un artiste ou un sportif tire des activités visées au paragraphe 1, exercées dans un but non lucratif dans le cadre d'échanges culturels ou sportifs approuvés par les Gouvernements des Etats contractants, sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant dans lequel ces activités sont exercées.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions de l'Article 19 (Fonctions publiques), paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, les pensions et autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Cette disposition s'applique aussi aux pensions et allocations payées dans le cadre d'un régime

général organisé par un Etat contractant pour compléter les avantages prévus par ladite législation.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

i) possède la nationalité de cet Etat,

ou

ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des Articles 15 (Professions dépendantes), 16 (Tantièmes et Rémunérations de dirigeants de sociétés), 17 (Artistes et Sportifs) et 18 (Pensions) s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales.

Article 20. Professeurs et étudiants

1. Les rémunérations quelconques des professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques pendant une période n'excédant pas deux années à compter de la date d'arrivée de ces personnes dans une université de cet autre Etat sont exemptées d'impôt dans ledit autre Etat.

2. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

3. Les rémunérations payées à un étudiant, un apprenti ou un stagiaire, suivant les cas, pour des services rendus dans l'autre Etat contractant ne sont pas imposables dans cet

Etat pendant une période de 5 années à condition que ces services se rattachent à ses études, son entretien ou sa formation.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'Article 6 (Revenus immobiliers), paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'Article 6 (Revenus immobiliers), que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires, des bateaux, des aéronefs ou des véhicules routiers ou ferroviaires, exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux, aéronefs ou véhicules routiers ou ferroviaires, n'est imposable que dans cet Etat.

4. La fortune constituée par des actions ou autres parts sociales dans une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans un Etat contractant est imposable dans cet Etat.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE IV. MÉTHODES POUR ELIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Elimination de la double imposition

I. En ce qui concerne l'Arménie, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) lorsqu'un résident de l'Arménie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, l'Arménie accorde :

- i) sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique;
- ii) sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Belgique.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables en Belgique.

b) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de l'Arménie reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Arménie, l'Arménie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Arménie conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des Articles 10 (Dividendes), paragraphe 2, 11 (Intérêts), paragraphes 2 et 7 et 12 (Redevances), paragraphes 2 et 6, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés;

b) sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci après, en intérêts ou en redevances, l'impôt Arménien perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus;

c) les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de l'Arménie sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge ;

d) lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Arménie ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes

imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéficiaires ont aussi été exemptés d'impôt en Arménie en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

Article 24. Non discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article 1 (Personnes visées), aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions de l'Article 9 (Entreprises associées), paragraphe 1, de l'Article 11 (Intérêts), paragraphe 7 ou de l'Article 12 (Redevances), paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours

prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'Article 24 (Non discrimination), paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues par cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 26. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements appropriés pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'Article 1 (Personnes visées). Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement, le recouvrement ou la gestion des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les autorités compétentes instituent, par voie de consultations, des conditions, des méthodes et des techniques appropriées pour les questions faisant l'objet de tels échanges de renseignements, y compris, le cas échéant, des renseignements en matière d'évasion fiscale.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement aide et assistance en vue de notifier et de recouvrer les impôts visés par la présente Convention ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal afférents auxdits impôts lorsque ces créances fiscales sont exigibles et ne sont plus susceptibles de recours en application des lois ou règlements de l'Etat requérant l'assistance.

2. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis procède à la notification et au recouvrement des créances fiscales de l'Etat requérant suivant la législation et la pratique administrative applicables à la notification et au recouvrement de ses propres créances fiscales, à moins que la Convention n'en dispose autrement.

3. Les demandes d'assistance introduites par l'autorité compétente d'un Etat contractant en vue du recouvrement de ces impôts comportent une attestation de cette autorité certifiant que, selon les lois de cet Etat, lesdits impôts sont définitifs. Aux fins du présent Article, un impôt est définitif lorsqu'un Etat contractant a le droit de le recouvrer en vertu de son droit interne et que le contribuable n'a plus aucun droit de s'opposer au recouvrement.

4. La demande de recouvrement d'un Etat contractant qui a été acceptée par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant est traitée par cet autre Etat comme si cette demande se rapportait à son propre impôt. L'Etat requis n'est pas obligé de donner suite à la demande de l'Etat requérant si celui-ci n'a pas épuisé sur son propre territoire tous les moyens de recouvrement de sa créance fiscale.

5. La demande d'assistance en vue du recouvrement d'une créance fiscale est accompagnée :

- a) d'une copie officielle du titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant;
- b) d'une copie officielle de tout autre document exigé dans l'Etat requérant pour le recouvrement; et
- c) s'il y a lieu, d'une copie certifiée conforme de toute décision passée en force de chose jugée et émanant d'un organe administratif ou d'un tribunal.

6. Le titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant produit les mêmes effets dans l'Etat requis.

7. Les questions concernant le délai de prescription de la créance fiscale sont régies exclusivement par la législation de l'Etat requérant.

8. Les actes de recouvrement accomplis par l'Etat requis à la suite d'une demande d'assistance et qui, suivant la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou

d'interrompre le délai de prescription ont le même effet au regard de la législation de l'Etat requérant. L'Etat requis informe l'Etat requérant des mesures prises à cette fin.

9. Les créances fiscales pour le recouvrement desquelles une assistance est demandée ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis.

10. Aucune disposition du présent Article ne peut être interprétée comme imposant à l'un ou l'autre Etat contractant l'obligation de prendre des mesures administratives d'une nature différente de celles auxquelles il recourt pour le recouvrement de ses propres impôts, ou qui seraient contraires à sa conception de l'ordre public.

11. Les sommes recouvrées par l'autorité compétente d'un Etat contractant en vertu des dispositions du présent Article sont transférées à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Toutefois, à moins que les autorités compétentes des Etats contractants en conviennent autrement, les frais ordinaires exposés en vue de recouvrer l'impôt sont supportés par l'Etat requis.

12. Les dispositions de l'Article 26 (Echange de renseignements), paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté, conformément au présent Article, à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant.

13. En ce qui concerne les créances fiscales d'un Etat contractant qui font l'objet d'un recours ou sont encore susceptibles d'un recours, l'autorité compétente de cet Etat peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci. Les dispositions des paragraphes précédents sont applicables mutatis mutandis à ces mesures.

Article 28. Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée en vigueur

1. Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant celui de la réception de la seconde de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin à partir du 31 décembre de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de toute année postérieure à celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 30. Amendements

Les modifications et ajouts à la présente Convention seront apportées d'un commun accord par les Etats contractants dans un protocole qui fera partie intégrante de la Convention. Ce protocole sera ratifié de la même façon que la présente Convention.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;
- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin avant le 31 décembre de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de l'année de la dénonciation.

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le 7 juin 2001, en double exemplaire, en langues anglaise, arménienne, française et néerlandaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaut en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Royaume de Belgique :

LOUIS MICHEL

Pour la République D'Arménie :

VARTAN OSKANIAN

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République d'Arménie et le Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention :

1. Ad Article 4 (Résident), paragraphe 2 :

Afin de déterminer si un résident a le centre de ses intérêts vitaux dans un Etat contractant, il est notamment tenu compte des critères suivants :

- le lieu où sa famille séjourne réellement de manière habituelle;
- le fait qu'il revient habituellement dans cet Etat contractant après une absence pour raisons professionnelles;
- la durée de son séjour dans l'autre Etat contractant;
- le lieu où il développe ses relations sociales et ses activités politiques et culturelles;
- le lieu où il exerce son activité professionnelle;
- le lieu d'où il administre sa fortune.

2. Ad Article 4 (Résident), paragraphe 3 :

Le siège de direction effective d'une personne autre qu'une personne physique désigne le lieu où se déroulent l'activité de direction, la conduite des affaires et la gestion des intérêts de cette personne. Afin de déterminer où ce lieu est situé, il est tenu compte des critères suivants :

- le lieu où se tiennent les assemblées générales des actionnaires;
- le lieu où se réunit le conseil d'administration;
- le lieu où se concentre l'administration générale journalière de cette personne ; il est notamment tenu compte du lieu où sont situés les bureaux de la direction, le département commercial, la comptabilité centrale et les archives .

En cas de divergence, le dernier critère prévaudra.

Il est entendu que le fait qu'une personne autre qu'une personne physique est contrôlée par une personne, autre qu'une personne physique, qui est un résident de l'autre Etat contractant ne fait pas de la première personne un résident de cet autre Etat.

3. Ad Article 10 (Dividendes), paragraphe 3 :

Le terme " dividendes " employé à l'Article 10 (Dividendes), paragraphe 3, désigne également les intérêts payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à une personne physique qui détient des actions de cette société ou d'autres parts bénéficiaires, ou qui est membre du conseil d'administration ou de surveillance de cette société ou qui exerce des fonctions d'une nature similaire dans cette société, ainsi que les intérêts payés au conjoint et aux enfants de cette personne physique, lorsque ces intérêts sont soumis au même régime fiscal que les dividendes par la législation fiscale de cet Etat contractant.

4. Ad Article 11 (Intérêts), paragraphe 4 :

Au sens de l'Article 11 (Intérêts), le terme " intérêts " ne comprend pas les intérêts traités comme des dividendes en vertu du point 3 du présent Protocole.

5. Ad Article 12 (Redevances), paragraphe 3 :

Pour l'application de l'Article 12 (Redevances), paragraphe 3, de la Convention, ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, les rémunérations payées pour l'assistance ou des services techniques ; ces rémunérations sont imposables conformément aux dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas.

6. Ad Article 13 (Gains en Capital), paragraphe 4 :

Il est entendu que les gains provenant de l'aliénation d'actions ne sont imposables dans l'Etat contractant concerné que dans la mesure où la valeur de ces actions provient directement de biens immobiliers situés dans cet Etat.

7. Ad Article 22 (Fortune), paragraphe 4 :

Il est entendu que la fortune constituée par des actions ou autres parts sociales n'est imposable dans l'Etat contractant concerné que dans la mesure où la valeur de ces actions ou parts sociales provient directement de biens immobiliers situés dans cet Etat.

8. Ad Article 29 (Entrée en vigueur) :

Les dispositions de la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques pour éviter la double imposition des revenus et de la fortune, signée à Bruxelles le 17 décembre 1987, cesseront de s'appliquer à tout impôt belge ou arménien afférent à des revenus pour lesquels la présente Convention produit ses effets à l'égard de cet impôt, conformément aux dispositions de l'Article 29 (Entrée en vigueur), paragraphe 2.

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le 7 juin 2001, en double exemplaire, en langues anglaise, arménienne, française et néerlandaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Royaume de Belgique :

LOUIS MICHEL

Pour la République d'Arménie :

VARTAN OSKANIAN